



Dansk udgave

## Meddelelser og oplysninger

62. årgang

9. december 2019

Indhold

### IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

#### Den Europæiske Unions Domstol

2019/C 413/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i Den Europæiske Unions Tidende ..... 1

### V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

#### Domstolen

2019/C 413/02 Sag C-616/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 1. oktober 2019 – straffesag mod Mathieu Blaise m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal correctionnel de Foix – Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse – miljø – markedsføring af plantebeskyttelsesmidler – forordning (EF) nr. 1107/2009 – gyldighed – forsigtighedsprincippet – definition af begrebet »aktivstof« – kumulation af aktivstoffer – vurderingsprocedurens pålidelighed – offentlighedens adgang til dossieret – test for toksicitet på lang sigt – pesticider – glyphosat) ..... 2

DA

2019/C 413/03	Sag C-621/17: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. oktober 2019 – Gyula Kiss mod CIB Bank Zrt., Emil Kiss og Gyuláné Kiss (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria – Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13/EØF – artikel 3, stk. 1 – vurdering af, om kontraktvilkårene er urimelige – artikel 4, stk. 2 – artikel 5 – pligt til at affatte kontraktvilkårene klart og forståeligt – kontraktvilkår om betaling af udgifter til uspecificerede tjenesteydelser) .....	3
2019/C 413/04	Sag C-673/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 1. oktober 2019 – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. mod Planet49 GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof – Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – direktiv 95/46/EF – direktiv 2002/58/EF – forordning (EU) 2016/679 – behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor – cookies – begrebet den registreredes samtykke – erklæring om samtykke ved hjælp af et forudafkrydset felt) .....	4
2019/C 413/05	Sag C-18/18: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. oktober 2019 – Eva Glawischnig-Piesczek mod Facebook Ireland Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof – Østrig) (Præjudiciel forelæggelse – informationsfund – fri udveksling af tjenesteydelser – direktiv 2000/31/EF – formidleransvar for tjenesteydere – artikel 14, stk. 1 og 3 – hosting-udbyder – mulighed for at kræve, at en tjenesteyder bringer en overtrædelse til ophør eller forhindrer den – artikel 18, stk. 1 – personel, materiel og geografisk begrænsning af rækkevidden af et påbud – artikel 15, stk. 1 – ingen generel overvågningsforpligtelse).....	5
2019/C 413/06	Sag C-42/18: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. oktober 2019 – Finanzamt Trier mod Cardpoint GmbH, der er indtrådt i Moneybox Deutschland GmbH's rettigheder (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof – Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – sjette direktiv 77/388/EØF – afgiftsfritagelser – artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3) – transaktioner vedrørende betalinger – tjenesteydelser leveret af et selskab til en bank i forbindelse med driften af pengeudbetalingsautomater).....	6
2019/C 413/07	Sag C-70/18: Domstolens dom (Første Afdeling) af 3. oktober 2019 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mod A, B og P (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State – Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse – associeringsaftalen EØF-Tyrkiet – afgørelse nr. 2/76 – artikel 7 – afgørelse nr. 1/80 – artikel 13 – »standstill«-klausuler – ny begrænsning – optagelse, registrering og opbevaring af biometriske data fra tyrkiske statsborgere i et centralregister – tvungende almene hensyn – formål om at forebygge og bekæmpe identitets- og dokumentsvig – artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – ret til respekt for privatlivet – ret til beskyttelse af personoplysninger – proportionalitet).....	6
2019/C 413/08	Sag C-93/18: Domstolens dom (Første Afdeling) af 2. oktober 2019 – Ermira Bajratari mod Secretary of State for the Home Department (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal in Northern Ireland – Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse – unionsborgerskab – direktiv 2004/38/EF – opholdsret for en tredjelandsstatsborger, som er beslægtet i direkte opstigende linje med mindreårige unionsborgere – artikel 7, stk. 1, litra b) – betingelse om tilstrækkelige midler – midler bestående af indkomst ved beskæftigelse udøvet uden opholds- og arbejdstilladelse).....	7
2019/C 413/09	Forenede sager C-152/18 og C-153/18 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 2. oktober 2019 – Crédit Mutuel Arkéa (C-152/18 P) Crédit Mutuel Arkéa (C-153/18 P) mod Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen (Appel – økonomisk og monetær politik – artikel 127, stk. 6, TEUF – forordning (EU) nr. 1024/2013 – artikel 4, stk. 1, litra g) – tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag – forordning (EU) nr. 468/2014 – artikel 2, nr. 21), litra c) – forordning (EU) nr. 575/2013 – artikel 10 – koncern under tilsyn – institutter, som er fast tilknyttet et centralt organ).....	8

2019/C 413/10	Sag C-197/18: Domstolens dom (Første Afdeling) af 3. oktober 2019 – i sag anlagt af Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl og Gemeinde Zillingdorf (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Wien – Østrig) (Præjudiciel forelæggelse – miljø – direktiv 91/676/EØF – beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget – målsætning om at nedbringe forurening – vand, der er berørt af forurening – nitratinhold på højst 50 mg/l – handlingsplaner vedtaget af medlemsstaterne – private personers ret til ændring af et sådant program – ret til at indlede en administrativ sag og søgsmålskompetence ved de nationale domstole) . . . . .	9
2019/C 413/11	Sag C-208/18: Domstolens dom (Første Afdeling) af 3. oktober 2019 – Jana Petručová mod FIBO Group Holdings Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší soud České republiky – Den Tjekkiske Republik) (Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde på det civilretlige område – forordning (EU) nr. 1215/2012 – artikel 17, stk. 1 – kompetence i sager om forbrugeraftaler – begrebet »forbruger« – fysisk person, der foretager transaktioner på det internationale valutamarked gennem et mæglerelskab – forordning (EF) nr. 593/2008 (Rom I) – direktiv 2004/39/EF – begrebet »detailkunde«) . . . . .	10
2019/C 413/12	Sag C-260/18: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. oktober 2019 – Kamil Dziubak og Justyna Dziubak mod Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, tidligere Raiffeisen Bank Polska SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Okręgowy w Warszawie – Polen) (Præjudiciel forelæggelse – direktiv 93/13/EØF – forbrugeraftaler – urimelige kontraktvilkår – lån med pant i fast ejendom, som er koblet til en udenlandsk valuta – kontraktvilkår angående fastsættelse af vekselkurs mellem valutaer – retsvirkninger af, at et kontraktvilkår erklæres urimeligt – rettens mulighed for at tilpasse de urimelige kontraktvilkår ved anvendelse af generelle civilretlige bestemmelser – vurdering af forbrugers interesse – opretholdelse af aftalen uden urimelige kontraktvilkår) . . . . .	11
2019/C 413/13	Sag C-267/18: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. oktober 2019 – Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA mod Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel București – Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse – offentlige kontrakter – offentlig udbudsprocedure – direktiv 2014/24/EU – artikel 57, stk. 4 – fakultative udelukkelsesgrunde – udelukkelse af en økonomisk aktør fra deltagelse i offentlige udbudsprocedurer – ophævelse af en tidligere kontrakt på grund af, at en del heraf blev givet i underentreprise – begrebet »betydelige eller vedvarende mangler« – rækkevidde) . . . . .	12
2019/C 413/14	C-272/18: Domstolens dom (Første Afdeling) af 3. oktober 2019 – Verein für Konsumenteninformation mod TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof – Østrig) (Præjudiciel forelæggelse – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – retligt samarbejde i civile sager – lovvalsregler for kontraktlige forpligtelser – reglerne for selskaber udelukket fra anvendelsesområdet for Romkonventionen og forordning (EF) nr. 593/2008 (Rom I) – mandataftale, der er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, og hvis eneste formål er at forvalte en kommanditandel) . . . . .	13
2019/C 413/15	Sag C-274/18: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. oktober 2019 – Mínoo Schuch-Ghannadan mod Medizinische Universität Wien (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeits- und Sozialgericht Wien – Østrig) (Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – rammeaftale om deltidsarbejde – § 4 – princippet om ikke-forskelsbehandling – mindre gunstig behandling af deltidsansatte i forhold til fuldtidsansatte for så vidt angår deres ansættelsesvilkår – forbud – national lovgivning, der fastsætter en maksimal varighed af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, der er længere for deltidsansatte end for fuldtidsansatte – princippet om pro rata temporis – direktiv 2006/54/EF – ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv – artikel 2, stk. 1, litra b) – begrebet »indirekte forskelsbehandling« på grund af køn – artikel 14, stk. 1, litra c) – ansættelses- og arbejdsvilkår – artikel 19 – bevisbyrde) . . . . .	14
2019/C 413/16	Sag C-285/18: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. oktober 2019 – sag anlagt af Kauno miesto savivaldybė og Kauno miesto savivaldybės administracija (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litauen) (Præjudiciel forelæggelse – offentlige kontrakter – direktiv 2014/24/EU – artikel 12, stk. 1 – tidsmæssig anvendelse – medlemsstaternes frie valg med hensyn til, hvordan tjenesteydelserne leveres – grænser – offentlige kontrakter, der er genstand for »in house«-tildeling – in house-aftale – overlapning mellem en offentlig kontrakt og en in house-aftale) . . . . .	15

2019/C 413/17	Sag C-302/18: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. oktober 2019 – X mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – indvandringspolitik – tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding – direktiv 2003/109/EF – betingelser for at opnå status som fastboende udlænding – artikel 5, stk. 1, litra a) – faste, regelmæssige og tilstrækkelige indtægter).....	16
2019/C 413/18	Sag C-329/18: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. oktober 2019 – Valsts ieņēmumu dienests mod »Altic« SIA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa – Letland) (Præjudiciel forelæggelse – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – erhvervelse af fødevarer – fradrag for indgående afgift – afslag på fradrag – eventuelt fiktiv leverandør – momsavgift – krav vedrørende erhververens kendskab – forordning (EF) nr. 178/2002 – krav om fødevarers sporbarhed og om identifikation af leverandøren – forordning (EF) nr. 852/2004 og (EF) nr. 882/2004 – registreringspligt for ledere af fødevarer virksomheder – indvirkning på retten til momsfradrag) .....	16
2019/C 413/19	Sag C-378/18: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 3. oktober 2019 – Landwirtschaftskammer Niedersachsen mod Reinhard Westphal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 – beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser – artikel 3, stk. 1 – forældelsesfrist – forordning (EØF) nr. 3887/92 og (EF) nr. 2419/2001 – integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger – tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb – anvendelse af den mindst strenge forældelsesregel) .....	17
2019/C 413/20	Sag C-632/18: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 3. oktober 2019 – Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL mod Institut des Comptes nationaux (ICN) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État – Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – økonomisk og monetær politik – det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union – forordning (EU) nr. 549/2013 – sektoren offentlig forvaltning og service – koncerntilknyttet finansiel institution – begreb – selskab, som tilbyder husholdninger med lav- eller mellemindkomst lån med pant i fast ejendom under en offentlig myndigheds kontrol) .....	18
2019/C 413/21	Udtalelse 1/19: Anmodning om udtalelse fremsat af Europa-Parlamentet i medfør af artikel 218, stk. 11, TEUF....	19
2019/C 413/22	Sag C-522/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanien) den 9. juli 2019 – DC mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.....	19
2019/C 413/23	Sag C-523/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanien) den 9. juli 2019 – ED mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.....	20
2019/C 413/24	Sag C-527/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanien) den 9. juli 2019 – HG og IH mod Bankia S.A. ....	21
2019/C 413/25	Sag C-582/19 P: Appel iværksat den 30. juli 2019 af Holzer y Cia, SA de CV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 23. maj 2019 i forenede sager T-3/18 og T-4/18 – Holzer y Cia mod EUIPO – Annco.....	22
2019/C 413/26	Sag C-591/19 P: Appel iværksat den 1. august 2019 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 11. juni 2019 i sag T-138/18, De Esteban Alonso mod Kommissionen.....	23
2019/C 413/27	Sag C-613/19 P: Appel iværksat den 14. august 2019 af Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 6. juni 2019 i sag T-209/18 – Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) .....	23

2019/C 413/28	Sag C-614/19 P: Appel iværksat den 14. august 2019 af Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 6. juni 2019 i sag T-210/18 – Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG mod EUIPO. ....	24
2019/C 413/29	Sag C-618/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 16. august 2019 – Ge.Fi.L. - Gestione Fiscalità Locale SpA mod Regione Campania. ....	24
2019/C 413/30	Sag C-649/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 3. september 2019 – straffesag mod IR. ....	25
2019/C 413/31	Sag C-674/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 10. september 2019 – »Skonis ir kvapas« UAB mod Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos. ....	26
2019/C 413/32	Sag C-684/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 17. september 2019 – mk advokaten GbR mod MBK Rechtsanwälte GbR. ....	27
2019/C 413/33	Sag C-704/19: Sag anlagt den 20. september 2019 – Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien. ....	27
2019/C 413/34	Sag C-708/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 25. september 2019 – Von Aschenbach & Voss GmbH mod Hauptzollamt Duisburg. ....	28
2019/C 413/35	Sag C-718/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 27. september 2019 – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL og Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL mod Conseil des ministres. ....	29
2019/C 413/36	Sag C-724/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 1. oktober 2019 – straffesag mod HP. ....	30
2019/C 413/37	Sag C-735/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 7. oktober 2019 – Euromin Holdings (Cyprus) Limited mod Finanšu un kapitāla tirgus komisija. ....	31
2019/C 413/38	Sag C-736/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 7. oktober 2019 – ZS »Plaukti« mod Lauku atbalsta dienests. ....	32
2019/C 413/39	Sag C-737/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal administratif de Montreuil (Frankrig) den 7. oktober 2019 – Bank of China Limited mod Ministre de l'Action et des Comptes publics. ....	33
2019/C 413/40	Sag C-739/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 7. oktober 2019 – VK mod An Bord Pleanála. ....	34
2019/C 413/41	Sag C-741/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Paris (Frankrig) den 8. oktober 2019 – Republikken Moldova mod Selskabet Komstroy indtrådt i selskabet Energoalians' rettigheder. ....	34
2019/C 413/42	Sag C-745/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rayonon sad (Bulgarien) den 10. oktober 2019 – PH og OI mod »Eurobank Bulgaria« AD. ....	35

2019/C 413/43	Sag C-787/19: Sag anlagt den 23. oktober 2019 – Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig.....	36
2019/C 413/44	Sag C-791/19: Sag anlagt den 25. oktober 2019 – Europa-Kommissionen mod Republikken Polen.....	36
<b>Retten</b>		
2019/C 413/45	Sag T-586/14 RENV: Rettens dom af 24. september 2019 – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings mod Kommissionen (Dumping – import af solcelleglas med oprindelse i Kina – artikel 2, stk. 7, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 1225/2009 [nu artikel 2, stk. 7, litra b) og c)], i forordning (EU) 2016/1036] – status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår – begrebet »væsentlig forurening af virksomhedernes produktionsomkostninger og økonomiske situation« – skattefordele – åbenbart urigtigt skøn) .....	38
2019/C 413/46	Forenede sager T-755/15 og T-759/15: Rettens dom af 24. september 2019 – Luxembourg og Fiat Chrysler Finance Europe mod Kommissionen (Statsstøtte – støtte gennemført af Luxembourg – afgørelse, der erklærer en støtte uforenelig med det indre marked og ulovlig og kræver tilbagesøgning heraf – skatteafgørelse (tax ruling) – fordel – armslængdeprincippet – selektiv karakter – formodning – konkurrencebegrænsning – tilbagesøgning) .....	39
2019/C 413/47	Forenede sager T-760/15 og T-636/16: Rettens dom af 24. september 2019 – Nederlandene m.fl. mod Kommissionen (Statsstøtte – støtte gennemført af Nederlandene – afgørelse, der erklærer en støtte ulovlig og uforenelig med det indre marked og kræver tilbagesøgning heraf – skatteafgørelse (tax ruling) – afregningspriser – beregning af beskatningsgrundlaget – armslængdeprincippet – fordel – referenceordning – medlemsstaternes procesautonomi og skattemæssige autonomi) .....	40
2019/C 413/48	Sag T-105/17: Rettens dom af 24. september 2019 – HSBC Holdings m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence – karteller – sektoren for rentederivater i euro – afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 – manipulation af referencesatserne på interbankmarkederne EURIBOR – udveksling af fortrolige oplysninger – konkurrencebegrænsende formål – samlet og vedvarende overtrædelse – bøder – grundbeløb – afsætnings værdi – artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 – begrundelsespligt) .....	41
2019/C 413/49	Sag T-217/17: Rettens dom af 20. september 2019 – FVE Holýšov I m.fl. mod Kommissionen (Statsstøtte – markedet for elektricitet produceret fra vedvarende kilder – foranstaltninger, der fastsætter en minimumstilbagekøbspris for elektricitet produceret fra vedvarende kilder, eller som udbetaler en præmie til producenter af denne elektricitet – ændring af de oprindelige foranstaltninger – afgørelse, som erklærer støtteordningen forenelig med det indre marked efter den indledende undersøgelsesfase – artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF – modtagere af støtten og modtagernes aktionærer – berettiget forventning – statsmidler – Kommissionens kompetence til at undersøge foranstaltningernes forenelighed med andre bestemmelser i EU-retten end dem, som omhandler statsstøtte) .....	42
2019/C 413/50	Sag T-391/17: Rettens dom af 24. september 2019 – Rumænien mod Kommissionen (Regler for institutionerne – europæisk borgerinitiativ – beskyttelsen af nationale og sproglige mindretal – fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed – delvis registrering – princippet om kompetencetildeling – ikke åbenbart uden for Kommissionens lovgivningsmæssige beføjelse – begrundelsespligt – artikel 5, stk. 2, TEU – artikel 4, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 211/2011 – artikel 296 TEUF) .....	43
2019/C 413/51	Sag T-466/17: Rettens dom af 24. september 2019 – Printeos m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence – karteller – det europæiske marked for standard-katalogkonvolutter og specialtrykte konvolutter – afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF – delvis annullation som følge af tilsidesættelse af begrundelsespligten – ændringsafgørelse – forligsprocedure – bøder – grundbeløb – ekstraordinær tilpasning – loft på 10 % af den samlede omsætning – artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 – princippet ne bis in idem – retssikkerhed – berettiget forventning – ligebehandling – kumulering af sanktioner – proportionalitet – rimelighed – fuld prøvelsesret) .....	44

2019/C 413/52	Sag T-780/17: Rettens dom af 24. september 2019 – US mod ECB (Personalesag – ansatte i ECB – bedømmelsesrapport 2016 – årlig revision af vederlag og bonus – afslag på at ændre en tidsbegrænset kontrakt til en tidsbegrænset kontrakt – begrundelsespligt – åbenbart urigtigt skøn).....	44
2019/C 413/53	Sag T-13/18: Rettens dom af 24. september 2019 – Crédit mutuel Arkéa mod EUIPO – Confédération nationale du Crédit mutuel (Crédit Mutuel) (EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket Crédit Mutuel – absolutte registreringshinderinger – beskrivende karakter – mangel på fornødent særpræg – fornødent særpræg opnået ved brug – kontrasøgsmål – artikel 7, stk. 1, litra b), og c), i forordning (EU) 2017/1001 – artikel 59, stk. 1, litra a), og stk. 2, i forordning 2017/1001).....	45
2019/C 413/54	Sag T-39/18: Rettens dom af 24. september 2019 – VF mod ECB (Personalesag – ansatte i ECB – sagsøgerens bedømmelsesrapport – årlig revision af vederlag og bonus – afslag på at ændre en tidsbegrænset kontrakt til en tidsbegrænset kontrakt – begrundelsespligt – åbenbart urigtigt skøn – princippet om god forvaltning) .....	46
2019/C 413/55	Sag T-68/18: Rettens dom af 24. september 2019 – Fränkischer Weinbauverband eV mod EUIPO (Formen på en ellipsoidisk flaske) (EU-varemærker – ansøgning om tredimensionalt EU-mærke – formen på en rund, ellipsoidisk flaske, der flader ud for og bag – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001) .....	47
2019/C 413/56	Sag T-219/18: Rettens dom af 24. september 2019 – Piaggio & C. mod EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Knallert) (EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en knallert – tidligere EF-design – ugyldighedsgrund – individuel karakter – andet helhedsindtryk – informeret bruger – artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – fortolkning, som er i overensstemmelse med artikel 6 i forordning nr. 6/2002 – ingen brug af et tidligere ikke-registreret nationalt tredimensionalt varemærke i det registrerede design – artikel 25, stk. 1, litra e), i forordning nr. 6/2002 – ingen uhjemlet brug af et værk, der er beskyttet af en medlemsstats ophavsretslovgivning, i det registrerede design – artikel 25, stk. 1, litra f), i forordning nr. 6/2002) ..	47
2019/C 413/57	Sag T-255/18: Rettens dom af 24. september 2019 – US mod ECB (Personalesag – ansatte i ECB – tidsbegrænset ansættelseskontrakt – afslag på at ændre en tidsbegrænset ansættelseskontrakt til en tidsbegrænset ansættelseskontrakt – begrundelsespligt – åbenbart urigtigt skøn).....	48
2019/C 413/58	Sag T-356/18: Rettens dom af 24. september 2019 – Volvo Trademark mod EUIPO – Paalupaikka (V V-WHEELS) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket V V-WHEELS – de ældre EU-figurmærker og nationale figurmærker samt ikke-registrerede figurmærker VOLVO – relativ registreringshindring – lighed mellem tegnene – artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001) .....	49
2019/C 413/59	Sag T-458/18: Rettens dom af 20. september 2019 – Multifit mod EUIPO (real nature) (EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket real nature – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001).....	49
2019/C 413/60	Sag T-492/18: Rettens dom af 24. september 2019 – Zhadanov mod EUIPO (Scanner Pro) (EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket Scanner Pro – absolut registreringshindring – fornødent særpræg ikke opnået ved brug – artikel 7, stk. 3, i forordning (EU) 2017/1001) .....	50
2019/C 413/61	Sag T-507/18: Rettens dom af 24. september 2019 – Frankrig mod Kommissionen (EGFL og ELFUL – udgifter, der er udelukket fra finansiering – udgifter afholdt af Frankrig inden for rammerne af det særlige program for bestemte regioner som følge af disses afsides beliggenhed og ø-karakter (POSEI) – ukorrekt regnskabsmæssig behandling af visse partier bananer (regnskabsårene 2013-2016) – fast finansiel korrektion).....	51

2019/C 413/62	Sag T-650/18: Rettens dom af 20. september 2019 – Reaktor Group mod EUIPO (REAKTOR) (EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket REAKTOR – absolut registreringshindring – manglende beskrivende karakter – fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), og c), i forordning (EU) 2017/1001 – direkte og konkret forhold til de af det ansøgte varemærke omfattede varer og tjenesteydelser) . . . . .	52
2019/C 413/63	Sag T-553/16: Rettens kendelse af 20. september 2019 – von Blumenthal m.fl. mod EIB (Personalesag – ansatte ved EIB – løn – årlig tilpasning af grundlønskalaen – beregningsmetode – bortfald af tvistens genstand – uforholdsmæssigt at træffe afgørelse) . . . . .	52
2019/C 413/64	Sag T-746/17: Rettens kendelse af 24. september 2019 – TrekStor mod EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jump) (EU-varemærker – fortabelsessag – tilbagetagelse af begæringen om fortabelse – uforholdsmæssigt at træffe afgørelse – artikel 137 i Rettens procesreglement – retsudgifter, som kunne undgås – artikel 139, litra a), i Rettens procesreglement). . . . .	53
2019/C 413/65	Forende sager T-748/17 og T-770/17: Rettens kendelse af 24. september 2019 – TrekStor og Beats Electronics mod EUIPO – Beats Electronics et TrekStor (iBeat) (EU-varemærker – ugyldighedssag – tilbagetagelse af begæringen om fortabelse – uforholdsmæssigt at træffe afgørelse – artikel 137 i Rettens procesreglement – retsudgifter, som kunne undgås – artikel 139, litra a), i Rettens procesreglement). . . . .	54
2019/C 413/66	Sag T-749/17: Rettens kendelse af 24. september 2019 – TrekStor Ltd mod EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jess) (EU-varemærker – fortabelsessag – tilbagetagelse af begæringen om fortabelse – uforholdsmæssigt at træffe afgørelse – artikel 137 i Rettens procesreglement – retsudgifter, som kunne undgås – artikel 139, litra a), i Rettens procesreglement). . . . .	55
2019/C 413/67	Sag T-566/19 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 13. september 2019 – Scandlines Danmark og Scandlines Deutschland mod Kommissionen (Begæring om foreløbige forholdsregler – statsstøtte – forlængelse af fristen – ingen interesse). . . . .	56
2019/C 413/68	Sag T-613/19: Sag anlagt den 10. september 2019 – ENIL Brussels Office m.fl. mod Kommissionen. . . . .	56
2019/C 413/69	Sag T-648/19: Sag anlagt den 26. september 2019 – Nike European Operations Netherlands og Converse Netherlands mod Kommissionen . . . . .	57
2019/C 413/70	Sag T-663/19: Sag anlagt den 30. september 2019 – Hasbro mod EUIPO – Kreativni Dogadaji (MONOPOLY) . . . . .	58
2019/C 413/71	Sag T-693/19: Sag anlagt den 9. oktober 2019 – Kerry Luxembourg mod EUIPO – Ornuia (KERRYMAID). . . . .	59
2019/C 413/72	Sag T-696/19: Sag anlagt den 14. oktober 2019 – Teva Pharmaceutical Industries mod EUIPO (Moins de migraine pour vivre mieux) . . . . .	60
2019/C 413/73	Sag T-697/19: Sag anlagt den 14. oktober 2019 – Teva Pharmaceutical Industries mod EUIPO (Weniger Migräne. Mehr vom Leben). . . . .	61
2019/C 413/74	Sag T-705/19: Sag anlagt den 15. oktober 2019 – GV mod Kommissionen . . . . .	61
2019/C 413/75	Sag T-707/19: Sag anlagt den 16. oktober 2019 – FF&GB mod EUIPO (ONE-OFF) . . . . .	62



2019/C 413/76	Sag T-709/19: Sag anlagt den 21. oktober 2019 – GW mod Revisionsretten .....	63
2019/C 413/77	Sag T-720/19: Sag anlagt den 18. oktober 2019 – Ashworth mod Parlamentet .....	64
2019/C 413/78	Sag T-675/18: Rettens kendelse af 20. september 2019 – Trifolio-M m.fl. mod EFSA.....	66
2019/C 413/79	Sag T-287/19: Rettens kendelse af 24. september 2019 – BigBen Interactive mod EUIPO – natcon7 (nacon).....	66
2019/C 413/80	Sag T-494/19: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 20. september 2019 – CupoNation mod EUIPO (Cyber Monday).....	66



## IV

*(Oplysninger)*OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG  
AGENTURER

## DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

**Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i Den Europæiske Unions Tidende**

(2019/C 413/01)

**Seneste offentliggørelse**

EUT C 406 af 2.12.2019

**Liste over tidligere offentliggørelser**

EUT C 399 af 25.11.2019

EUT C 383 af 11.11.2019

EUT C 372 af 4.11.2019

EUT C 363 af 28.10.2019

EUT C 357 af 21.10.2019

EUT C 348 af 14.10.2019

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

---

## V

(Øvrige meddelelser)

## RETSLIGE PROCEDURER

## DOMSTOLEN

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 1. oktober 2019 – straffesag mod Mathieu Blaise m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal correctionnel de Foix – Frankrig)**

(Sag C-616/17) <sup>(1)</sup>

*(Præjudiciel forelæggelse – miljø – markedsføring af plantebeskyttelsesmidler – forordning (EF) nr. 1107/2009 – gyldighed – forsigtighedsprincippet – definition af begrebet »aktivstof« – kumulation af aktivstoffer – vurderingsprocedurens pålidelighed – offentlighedens adgang til dossieret – test for toksicitet på lang sigt – pesticider – glyphosat)*

(2019/C 413/02)

Processprog: fransk

**Den forelæggende ret**

Tribunal correctionnel de Foix

**Part i hovedsagen**

Mathieu Blaise, Sabrina Dauzet, Alain Feliu, Marie Foray, Sylvestre Ganter, Dominique Masset, Ambroise Monsarrat, Sandrine Muscat, Jean-Charles Sutra, Blanche Yon, Kevin Leo-Pol Fred Perrin, Germain Yves Dedieu, Olivier Godard, Kevin Pao Donovan Schachner, Laura Dominique Chantal Escande, Nicolas Benoit Rey, Eric Malek Benromdan, Olivier Eric Labrunie, Simon Joseph Jeremie Boucard, Alexis Ganter og Pierre André Garcia

Procesdeltager: Espace Émeraude

**Konklusion**

Gennemgangen af de præjudicielle spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 22 af 22.1.2018.

---

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. oktober 2019 – Gyula Kiss mod CIB Bank Zrt., Emil Kiss og Gyuláné Kiss (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria – Ungarn)**

(Sag C-621/17) <sup>(1)</sup>

*(Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13/EØF – artikel 3, stk. 1 – vurdering af, om kontraktvilkårene er urimelige – artikel 4, stk. 2 – artikel 5 – pligt til at affatte kontraktvilkårene klart og forståeligt – kontraktvilkår om betaling af udgifter til uspecificerede tjenesteydelser)*

(2019/C 413/03)

Processprog: ungarsk

**Den forelæggende ret**

Kúria

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: Gyula Kiss

Sagsøgte: CIB Bank Zrt., Emil Kiss og Gyuláné Kiss

**Konklusion**

- 1) Artikel 4, stk. 2, og artikel 5 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at kravet om, at et kontraktvilkår skal være affattet klart og forståeligt, ikke indebærer en forpligtelse til, at kontraktvilkår, der ikke er blevet forhandlet individuelt, og som er indeholdt i en forbrugerlåneaftale, såsom de i hovedsagen omhandlede kontraktvilkår, der nøjagtigt fastsætter størrelsen af de administrationsudgifter og et udbetalingsgebyr, som forbrugeren skal afholde, den metode, der er anvendt ved beregningen af administrationsudgifterne og udbetalingsgebyret, samt tidspunktet for, hvornår disse beløb skal betales, ligeledes skal specificere alle de tjenesteydelser, der leveres som modydelse for de pågældende beløb.
- 2) Artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at et kontraktvilkår såsom det i hovedsagen omhandlede, der vedrører udgifter til administration af en låneaftale, og som ikke gør det muligt utvetydigt at identificere de konkrete tjenesteydelser, der leveres som modydelse for disse udgifter, til trods for kravene om god tro principielt ikke bevirker en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen til skade for forbrugeren.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 22 af 22.1.2018.

---

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 1. oktober 2019 – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. mod Planet49 GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof – Tyskland)**

(Sag C-673/17) <sup>(1)</sup>

*(Præjudiciel forelæggelse – direktiv 95/46/EF – direktiv 2002/58/EF – forordning (EU) 2016/679 – behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor – cookies – begrebet den registreredes samtykke – erklæring om samtykke ved hjælp af et forudafkrydset felt)*

(2019/C 413/04)

Processprog: tysk

### Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

### Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Sagsøgt: Planet49 GmbH

### Konklusion

- 1) Artikel 2, litra f), og artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009, sammenholdt med artikel 2, litra h), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og med artikel 4, nr. 11), og artikel 6, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46 (generel forordning om databeskyttelse), skal fortolkes således, at det samtykke, der er omhandlet i disse bestemmelser, ikke er gyldigt afgivet, når lagring af oplysninger eller adgang til oplysninger, som allerede er lagret på brugeren af et internetwebstedes terminaludstyr, via cookies tillades ved hjælp af et forudafkrydset felt, som denne bruger skal vælge fra for at nægte at give sit samtykke.
- 2) Artikel 2, litra f), og artikel 5, stk. 3, i direktiv 2002/58, som ændret ved direktiv 2009/136, sammenholdt med artikel 2, litra h), i direktiv 95/46, og med artikel 4, nr. 11), samt artikel 6, stk. 1, litra a), i forordning 2016/679, skal ikke fortolkes forskelligt, alt efter om de lagrede eller konsulterede oplysninger i brugeren af et internetwebstedes terminaludstyr udgør personoplysninger som omhandlet i direktiv 95/46 og forordning 2016/679 eller ej.
- 3) Artikel 5, stk. 3, i direktiv 2002/58, som ændret ved direktiv 2009/136, skal fortolkes således, at de oplysninger, som tjenestudbyderen skal give brugeren af et internetwebsted, omfatter oplysninger om cookiernes funktionsvarighed og oplysninger om, hvorvidt tredjemand har mulighed for at få adgang til disse cookies eller ej.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 112 af 26.3.2018.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. oktober 2019 – Eva Glawischnig-Piesczek mod Facebook Ireland Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof – Østrig)**

(Sag C-18/18) <sup>(1)</sup>

*(Præjudiciel forelæggelse – informationssamfund – fri udveksling af tjenesteydelser – direktiv 2000/31/EF – formidleransvar for tjenesteydere – artikel 14, stk. 1 og 3 – hosting-udbyder – mulighed for at kræve, at en tjenesteyder bringer en overtrædelse til ophør eller forhindrer den – artikel 18, stk. 1 – personel, materiel og geografisk begrænsning af rækkevidden af et påbud – artikel 15, stk. 1 – ingen generel overvågningsforpligtelse)*

(2019/C 413/05)

Processprog: tysk

**Den forelæggende ret**

Oberster Gerichtshof

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: Eva Glawischnig-Piesczek

Sagsøgt: Facebook Ireland Limited

**Konklusion**

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»Direktivet om elektronisk handel«), navnlig dets artikel 15, stk. 1, skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for, at en ret i en medlemsstat kan:

- pålægge en hosting-udbyder at fjerne information, som den pågældende oplagrer, og som er identisk med information, der tidligere er erklæret ulovlig, eller at hindre adgangen til den, uanset hvem der anmoder om at få den oplagret
- pålægge en hosting-udbyder at fjerne information, som den pågældende oplagrer, og som har samme betydning som information, der tidligere er erklæret ulovlig, eller at hindre adgangen til den, forudsat at den overvågning og undersøgelse, som kræves ifølge dette påbud, er begrænset til information, der formidler et budskab, hvis indhold i det væsentlige er det samme som det, der førte til ulovlighedskonstateringen, og som indeholder de oplysninger, som er angivet i påbuddet, og forudsat at forskellen i formuleringen af det indhold, som anses for at have samme betydning som det indhold, der tidligere er erklæret ulovlig, ikke forpligter den pågældende hosting-udbyder til at foretage en selvstændig vurdering af nævnte indhold, og
- pålægge en hosting-udbyder at fjerne information, som er genstand for et påbud, eller hindre adgangen til den i hele verden inden for rammerne af den relevante folkeret.

---

(1) EUT C 104 af 19.3.2018.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. oktober 2019 – Finanzamt Trier mod Cardpoint GmbH, der er indtrådt i Moneybox Deutschland GmbH's rettigheder (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof – Tyskland)**

(Sag C-42/18) <sup>(1)</sup>

*(Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – sjette direktiv 77/388/EØF – afgiftsfritagelser – artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3) – transaktioner vedrørende betalinger – tjenesteydelser leveret af et selskab til en bank i forbindelse med driften af pengeudbetalingsautomater)*

(2019/C 413/06)

Processprog: tysk

**Den forelæggende ret**

Bundesfinanzhof

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: Finanzamt Trier

Sagsøgt: Cardpoint GmbH, der er indtrådt i Moneybox Deutschland GmbH's rettigheder

**Konklusion**

Artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes således, at levering af tjenesteydelser til en bank i forbindelse med driften af pengeudbetalingsautomater, som består i at gøre automaterne funktionsdygtige og vedligeholde dem, at varetage opfyldningen heraf, at installere hardware og software heri til læsning af data på hævekort, at sende en autoriseringsforespørgsel om en pengeudbetaling til den bank, som har udstedt det hævekort, der benyttes, at udbetale de ønskede penge og at registrere udbetalingstransaktionerne, ikke henhører under de i denne bestemmelse omhandlede transaktioner vedrørende betalinger, som er fritaget for merværdiafgift.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 152 af 30.4.2018.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 3. oktober 2019 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mod A, B og P (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State – Nederlandene)**

(Sag C-70/18) <sup>(1)</sup>

*(Præjudiciel forelæggelse – associeringsaftalen EØF-Tyrkiet – afgørelse nr. 2/76 – artikel 7 – afgørelse nr. 1/80 – artikel 13 – »standstill«-klausuler – ny begrænsning – optagelse, registrering og opbevaring af biometriske data fra tyrkiske statsborgere i et centralregister – tvingende almene hensyn – formål om at forebygge og bekæmpe identitets- og dokumentsvig – artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – ret til respekt for privatlivet – ret til beskyttelse af personoplysninger – proportionalitet)*

(2019/C 413/07)

Processprog: nederlandsk

**Den forelæggende ret**

Raad van State



**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Sagsøgte: A, B og P

**Konklusion**

Artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen, vedtaget af associeringsrådet, der blev oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, som blev undertegnet den 12. september 1963 i Ankara dels af Republikken Tyrkiet, dels af EØF's medlemsstater og Fællesskabet, og som blev indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 64/732/EØF af 23. december 1963, skal fortolkes således, at en national ordning som den i hovedsagen omhandlede, der gør udstedelse af en midlertidig opholdstilladelse til tredjelandsstatsborgere, herunder tyrkiske statsborgere, betinget af, at deres biometriske data optages, registreres og opbevares i et centralregister, udgør en »ny begrænsning« i den forstand, hvori dette begreb anvendes i denne bestemmelse. En sådan begrænsning er imidlertid begrundet i formålet om at forebygge og bekæmpe identitets- og dokumentsvig.

---

(<sup>1</sup>) EUT C 161 af 7.5.2018.

---

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 2. oktober 2019 – Ermira Bajratari mod Secretary of State for the Home Department (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal in Northern Ireland – Det Forenede Kongerige)**

(Sag C-93/18) (<sup>1</sup>)

*(Præjudiciel forelæggelse – unionsborgerskab – direktiv 2004/38/EF – opholdsret for en tredjelandsstatsborger, som er beslægtet i direkte opstigende linje med mindrerige unionsborgere – artikel 7, stk. 1, litra b) – betingelse om tilstrækkelige midler – midler bestående af indkomst ved beskæftigelse udøvet uden opholds- og arbejdstilladelse)*

(2019/C 413/08)

Processprog: engelsk

**Den forelæggende ret**

Court of Appeal in Northern Ireland

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: Ermira Bajratari

Sagsøgt: Secretary of State for the Home Department

procesdeltager: Aire Centre

## Konklusion

Artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familie-medlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF, skal fortolkes således, at en mindreårig unionsborger råder over tilstrækkelige midler, således at opholdet ikke bliver en urimelig byrde for værtsmedlemsstatens sociale system, også selv om disse midler hidrører fra indkomst ved ulovlig beskæftigelse udøvet af dennes fader, der er tredjelandstatsborger og ikke har opholds- og arbejdstilladelse i denne medlemsstat.

---

(<sup>1</sup>) EUT C 152 af 30.4.2018.

---

## Domstolens dom (Første Afdeling) af 2. oktober 2019 – *Crédit Mutuel Arkéa (C-152/18 P)* *Crédit Mutuel Arkéa (C-153/18 P)* mod Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen

(Forenede sager C-152/18 og C-153/18 P) (<sup>1</sup>)

*(Appel – økonomisk og monetær politik – artikel 127, stk. 6, TEUF – forordning (EU) nr. 1024/2013 – artikel 4, stk. 1, litra g) – tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag – forordning (EU) nr. 468/2014 – artikel 2, nr. 21, litra c) – forordning (EU) nr. 575/2013 – artikel 10 – koncern under tilsyn – institutter, som er fast tilknyttet et centralt organ)*

(2019/C 413/09)

Processprog: fransk

### Parter

(Sag C-152/18 P)

*Appellant:* Crédit mutuel Arkéa (ved advokat H. Savoie)

*De andre parter i appellsagen:* Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved K. Lackhoff, R. Bax og C. Olivier, som befuldmægtigede, bestået af advokat P. Honoré) og Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci, K.-P. Wojcik og A. Steiblyté, som befuldmægtigede)

*Intervenient til støtte for de andre parter i sagen:* Confédération nationale du Crédit mutuel (ved advokaterne M. Grégoire og C. De Jonghe)

(Sag C-153/18 P)

*Appellant:* Crédit mutuel Arkéa (ved advokat H. Savoie)

*De andre parter i appellsagen:* Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved K. Lackhoff, R. Bax og C. Olivier, som befuldmægtigede, bestået af advokat P. Honoré) og Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci, K.-P. Wojcik og A. Steiblyté, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for de andre parter i sagen: Confédération nationale du Crédit mutuel (ved advokaterne C. De Jonghe og M. Grégoire)

### Konklusion

- 1) Appellerne forkastes.
- 2) Crédit mutuel Arkéa betaler sagsomkostningerne.

---

(<sup>1</sup>) EUT C 161 af 7.5.2018.

---

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 3. oktober 2019 – i sag anlagt af Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl og Gemeinde Zillingdorf (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Wien – Østrig)**

(Sag C-197/18) (<sup>1</sup>)

*(Præjudiciel forelæggelse – miljø – direktiv 91/676/EØF – beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget – målsætning om at nedbringe forurening – vand, der er berørt af forurening – nitratindhold på højst 50 mg/l – handlingsplaner vedtaget af medlemsstaterne – private personers ret til ændring af et sådant program – ret til at indlede en administrativ sag og søgsmålskompetence ved de nationale domstole)*

(2019/C 413/10)

Processprog: tysk

### Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Wien

### Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl og Gemeinde Zillingdorf

Procesdeltager: Bundesministerium für Nachhaltigkeit und Tourismus, tidligere Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

### Konklusion

Artikel 288 TEUF og artikel 5, stk. 4 og 5, i og afsnit A, punkt 2, i bilag I til Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, skal fortolkes således, at på den betingelse, at udledning af kvælstofforbindelser bidrager væsentligt til forurening af det omhandlede grundvand, skal fysiske og juridiske personer, såsom sagsøgerne i hovedsagen, kunne kræve af de kompetente nationale myndigheder, at disse ændrer et eksisterende handlingsprogram eller vedtager de supplerende foranstaltninger eller skærpede foranstaltninger, der er fastsat i dette direktivs artikel 5, stk. 5, så længe nitratindholdet i grundvandet i mangel af disse foranstaltninger overskrider eller risikerer at overskride 50 mg/l ved ét eller ved flere målesteder som omhandlet i nævnte direktivs artikel 5, stk. 6.

---

(<sup>1</sup>) EUT C 268 af 30.7.2018.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 3. oktober 2019 – Jana Petruchová mod FIBO Group Holdings Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší soud České republiky – Den Tjekkiske Republik)**

(Sag C-208/18) <sup>(1)</sup>

*(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde på det civilretlige område – forordning (EU) nr. 1215/2012 – artikel 17, stk. 1 – kompetence i sager om forbrugeraftaler – begrebet »forbruger« – fysisk person, der foretager transaktioner på det internationale valutamarked gennem et mæglerelskab – forordning (EF) nr. 593/2008 (Rom I) – direktiv 2004/39/EF – begrebet »detailkunde«)*

(2019/C 413/11)

Processprog: tjekkisk

### Den forelæggende ret

Nejvyšší soud České republiky

### Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jana Petruchová

Sagsøgt: FIBO Group Holdings Limited

### Konklusion

Artikel 17, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en fysisk person, der i medfør af en kontrakt, såsom en finansiel differencekontrakt indgået med et mæglerelskab, foretager transaktioner på det internationale valutamarked FOREX (Foreign Exchange) via dette mæglerelskab, kan kvalificeres som »forbruger« som omhandlet i denne bestemmelse, såfremt indgåelsen af denne kontrakt ikke henhører under denne persons erhvervsmæssige virksomhed, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve. Med henblik på denne kvalificering er dels faktorer såsom værdien af de transaktioner, der foretages i medfør af kontrakter såsom finansielle differencekontrakter, omfanget af risikoen for finansielle tab forbundet med indgåelsen af sådanne kontrakter, den eventuelle viden eller sagkundskab, som den nævnte person besidder på området for finansielle instrumenter, eller den pågældende persons aktive handlen i forbindelse med sådanne transaktioner som sådan principielt uden relevans, dels er den omstændighed, at finansielle instrumenter ikke henhører under artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I), eller at denne person er en »detailkunde« som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 12), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og direktiv 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF, som sådan principielt uden betydning.

<sup>(1)</sup> EUT C 200 af 11.6.2018.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. oktober 2019 – Kamil Dziubak og Justyna Dziubak mod Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, tidligere Raiffeisen Bank Polska SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Okręgowy w Warszawie – Polen)**

(Sag C-260/18) <sup>(1)</sup>

*(Præjudiciel forelæggelse – direktiv 93/13/EØF – forbrugerftaler – urimelige kontraktvilkår – lån med pant i fast ejendom, som er koblet til en udenlandsk valuta – kontraktvilkår angående fastsættelse af vekselkurs mellem valutaer – retsvirkninger af, at et kontraktvilkår erklæres urimeligt – rettens mulighed for at tilpasse de urimelige kontraktvilkår ved anvendelse af generelle civile retlige bestemmelser – vurdering af forbrugers interesse – opretholdelse af aftalen uden urimelige kontraktvilkår)*

(2019/C 413/12)

Processprog: polsk

### Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Warszawie

### Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Kamil Dziubak og Justyna Dziubak

Sagsøgt: Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, tidligere Raiffeisen Bank Polska SA

### Konklusion

- 1) Artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at en national ret efter at have konstateret, at visse vilkår i en aftale om lån, der er koblet til en udenlandsk valuta og knyttet til en rentesats, der er direkte forbundet med interbankrenten for den pågældende valuta, er urimelige, i henhold til den nationale ret fastslår, at aftalen ikke kan opretholdes uden disse vilkår, fordi ophævelsen af disse vilkår ville indebære, at karakteren af den pågældende aftales hovedgenstand ændres.
- 2) Artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således for det første, at de følger for forbrugeren, som annullationen af aftalen i sin helhed indebærer som omhandlet i dom af 30. april 2014, Kásler og Káslerné Rábai (C-26/13, EU:C:2014:282), skal bedømmes ud fra de omstændigheder, der forelå eller kunne forudses på tidspunktet for hvor tvisten, og, for det andet, at den vilje, som forbrugeren har udtrykt i denne forbindelse, er afgørende ved denne bedømmelse.
- 3) Artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at udeladelser i en aftale, der er en følge af ophævelsen af aftalens urimelige vilkår, kun kan udfyldes ved anvendelse af almindelige bestemmelser i national ret, som bestemmer, at de virkninger, der udtrykkes i en retshandel, fuldstændiggøres af bl.a. de virkninger, der udspringer af princippet om rimelighed eller af sædvane, og som hverken er deklaratoriske bestemmelser eller bestemmelser, der finder anvendelse ved aftale herom mellem aftaleparterne.
- 4) Artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en opretholdelse af urimelige kontraktvilkår i en aftale, såfremt ophævelse af disse vilkår indebærer, at aftalen annulleres, og at retten finder, at denne annullation har ufordelagtige følger for forbrugeren, såfremt denne sidstnævnte ikke har givet samtykke til en sådan opretholdelse.

<sup>(1)</sup> EUT C 259 af 23.7.2018.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. oktober 2019 – Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA mod Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel București – Rumænien)**

(Sag C-267/18) <sup>(1)</sup>

*(Præjudiciel forelæggelse – offentlige kontrakter – offentlig udbudsprocedure – direktiv 2014/24/EU – artikel 57, stk. 4 – fakultative udelukkelsesgrunde – udelukkelse af en økonomisk aktør fra deltagelse i offentlige udbudsprocedurer – ophævelse af en tidligere kontrakt på grund af, at en del heraf blev givet i underentreprise – begrebet »betydelige eller vedvarende mangler« – rækkevidde)*

(2019/C 413/13)

Processprog: rumænsk

### Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

### Parter i hovedsagen

Sagsøger: Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA

Sagsøgt: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA

### Konklusion

Artikel 57, stk. 4, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF skal fortolkes således, at en økonomisk aktørs brug af en underentreprenør til at udføre en del af arbejdet under en tidligere offentlig kontrakt, hvilket blev besluttet uden den ordregivende myndigheds tilladelse, og som førte til denne kontrakts ophævelse før aftalt tid, udgør betydelige eller vedvarende mangler i forbindelse med opfyldelsen af et væsentligt krav under den nævnte kontrakt som omhandlet i den nævnte bestemmelse og kan derfor begrunde, at denne økonomiske aktør udelukkes fra deltagelse i en senere udbudsprocedure, såfremt den ordregivende myndighed, der organiserer denne senere udbudsprocedure, efter at denne har foretaget sin egen bedømmelse af integriteten og pålideligheden af den økonomiske aktør, som har fået ophævet en tidligere offentlig kontrakt, vurderer, at en sådan brug af en underentreprenør medfører et brud på tillidsforholdet til den pågældende økonomiske aktør. Inden den ordregivende myndighed meddeler en sådan udelukkelse, skal denne dog i overensstemmelse med direktivets artikel 57, stk. 6, sammenholdt med 102. betragtning hertil, give den økonomiske aktør mulighed for at redegøre for de afhjælpende foranstaltninger, som denne har truffet efter ophævelsen af den tidligere offentlige kontrakt.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 249 af 16.7.2018.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 3. oktober 2019 – Verein für Konsumenteninformation mod TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof – Østrig)**

(C-272/18) <sup>(1)</sup>

*(Præjudiciel forelæggelse – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – retligt samarbejde i civile sager – lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser – reglerne for selskaber udelukket fra anvendelsesområdet for Romkonventionen og forordning (EF) nr. 593/2008 (Rom I) – mandataftale, der er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, og hvis eneste formål er at forvalte en kommanditandel)*

(2019/C 413/14)

Processprog: tysk

**Den forelæggende ret**

Oberster Gerichtshof

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: Verein für Konsumenteninformation

Sagsøgt: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

**Konklusion**

- 1) Artikel 1, stk. 2, litra e), i konventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, åbnet for undertegnelse i Rom den 19. juni 1980, og artikel 1, stk. 2, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) skal fortolkes således, at kontraktlige forpligtelser som de i hovedsagen omhandlede, der udspringer fra en mandataftale, hvis genstand er forvaltning af en andel i et kommanditselskab, ikke er udelukket fra konventionens og forordningens anvendelsesområder.
- 2) Artikel 5, stk. 4, litra b), i konventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, og artikel 6, stk. 4, litra a), i forordning nr. 593/2008 skal fortolkes således, at den i disse bestemmelser fastsatte udelukkelse ikke omfatter en mandataftale, i henhold til hvilken de tjenesteydelser, der skal leveres til forbrugeren, leveres på afstand fra ét land til et andet land, hvor forbrugeren har sit sædvanlige opholdssted.
- 3) Artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler skal fortolkes således, at et vilkår i en mandataftale vedrørende forvaltning af en kommanditandel indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger – såsom de i hovedsagen omhandlede aftaler – der ikke har været genstand for individuel forhandling, og hvorefter det er lovgivningen i kommanditselskabets hjemstedsstat, som finder anvendelse, er urimeligt i denne bestemmelses forstand, når det vildleder forbrugeren ved at give denne indtryk af, at det kun er lovgivningen i denne medlemsstat, som finder anvendelse på aftalen, uden at oplyse forbrugeren om, at denne i medfør af artikel 5, stk. 2, i konventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, og artikel 6, stk. 2, i forordning nr. 593/2008 ligeledes har ret til at påberåbe sig den beskyttelse, som den pågældende er tillagt i medfør af de ufravigelige bestemmelser i den nationale lovgivning, der ville finde anvendelse, hvis dette vilkår ikke var aftalt.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 221 af 25.6.2018.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. oktober 2019 – Minoo Schuch-Ghannadan mod Medizinische Universität Wien  
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeits- und Sozialgericht Wien – Østrig)**

(Sag C-274/18) <sup>(1)</sup>

*(Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – rammeaftale om deltidsarbejde – § 4 – princippet om ikke-forskelsbehandling – mindre gunstig behandling af deltidsansatte i forhold til fuldtidsansatte for så vidt angår deres ansættelsesvilkår – forbud – national lovgivning, der fastsætter en maksimal varighed af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, der er længere for deltidsansatte end for fuldtidsansatte – princippet om pro rata temporis – direktiv 2006/54/EF – ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv – artikel 2, stk. 1, litra b) – begrebet »indirekte forskelsbehandling« på grund af køn – artikel 14, stk. 1, litra c) – ansættelses- og arbejdsvilkår – artikel 19 – bevisbyrde)*

(2019/C 413/15)

Processprog: tysk

### Den forelæggende ret

Arbeits- und Sozialgericht Wien

### Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minoo Schuch-Ghannadan

Sagsøgt: Medizinische Universität Wien

### Konklusion

- 1) § 4, stk. 1, i rammeaftalen om deltidsarbejde, der blev indgået den 6. juni 1997, og som er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 97/81/CE af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS, skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der for de arbejdstagere med tidsbegrænset beskæftigelse, som den omfatter, fastsætter en maksimal varighed af ansættelsesforholdene, der er længere for deltidsansatte end for sammenlignelige fuldtidsansatte, medmindre en sådan forskelsbehandling er begrundet i objektive forhold og står i et rimeligt forhold til disse, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve. § 4, stk. 2, i rammeaftalen om deltidsarbejde skal fortolkes således, at det heri fastsatte princip om pro rata temporis ikke finder anvendelse på en sådan lovgivning.
- 2) Artikel 2, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der for de arbejdstagere med tidsbegrænset beskæftigelse, som den omfatter, fastsætter en maksimal varighed af ansættelsesforholdene, der er længere for deltidsansatte end for sammenlignelige fuldtidsansatte, hvis det godtgøres, at denne lovgivning har en negativ indvirkning for en væsentligt højere procentdel af kvindelige arbejdstagere end mandlige arbejdstagere, og hvis nævnte lovgivning ikke er objektivt begrundet i et legitimt mål, eller hvis midlerne til at opfylde dette mål ikke er hensigtsmæssige og nødvendige. Dette direktivs artikel 19, stk. 1, skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke kræver af den part, der betragter sig som krænket af en sådan forskelsbehandling, at denne for at godtgøre, at der foreligger en tilsyneladende forskelsbehandling, skal fremlægge konkrete statistikker eller konkrete forhold angående de arbejdstagere, der er berørt af den omhandlede nationale lovgivning, hvis denne part ikke har adgang til eller kun vanskeligt har adgang til disse statistikker eller forhold.

<sup>(1)</sup> EUT C 285 af 13.8.2018.



**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. oktober 2019 – sag anlagt af Kauno miesto savivaldybė og Kauno miesto savivaldybės administracija (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litauen)**

(Sag C-285/18) <sup>(1)</sup>

*(Præjudiciel forelæggelse – offentlige kontrakter – direktiv 2014/24/EU – artikel 12, stk. 1 – tidsmæssig anvendelse – medlemsstaternes frie valg med hensyn til, hvordan tjenesteydelserne leveres – grænser – offentlige kontrakter, der er genstand for »in house«-tildeling – in house-aftale – overlapning mellem en offentlig kontrakt og en in house-aftale)*

(2019/C 413/16)

Processprog: litauisk

### Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

### Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kauno miesto savivaldybė og Kauno miesto savivaldybės administracija

Procesdeltagere: UAB »Irgita« og UAB »Kauno švara«,

### Konklusion

- 1) En situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor en ordregivende myndighed med en juridisk person, hvorover den udøver en kontrol, der svarer til den kontrol, den fører med sine egne tjenestegrene, indgår en offentlig kontrakt som led i en procedure, som blev iværksat, da Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter stadig var gældende, og som gav anledning til indgåelse af en kontrakt efter ophævelsen af dette direktiv, dvs. den 18. april 2016, er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18, når den ordregivende myndighed endeligt afgjorde, om den var forpligtet til at gennemføre en udbudsprocedure forud for tildelingen af den i hovedsagen omhandlede offentlige kontrakt, efter denne dato.
- 2) Artikel 12, stk. 1, i direktiv 2014/24 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national regel, hvorved medlemsstaten bl.a. underkaster indgåelsen af en in house-aftale en betingelse om, at indgåelsen af en offentlig kontrakt ikke kan sikre de gennemførte tjenesteydelsers kvalitet, tilgængelighed og kontinuitet, forudsat at det valg, som er udtrykt til fordel for en særlig metode til levering af tjenesteydelserne, og som er foretaget på et tidligere tidspunkt end indgåelsen af den offentlige kontrakt, overholder ligebehandlingsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling, princippet om gensidig anerkendelse, proportionalitetsprincippet og princippet om gennemsigtighed.
- 3) Artikel 12, stk. 1, i direktiv 2014/24, sammenholdt med princippet om gennemsigtighed, skal fortolkes således, at de betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for indgåelsen af in house-aftaler, skal fastlægges ved præcise og klare lovbestemmelser om offentlige udbud, som er tilstrækkeligt tilgængelige og forudsigelige i deres anvendelse, således at enhver risiko for vilkårlighed undgås, hvilket det i det foreliggende tilfælde tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 4) Indgåelsen af en in house-aftale, som opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 12, stk. 1, litra a)-c), i direktiv 2014/24, er ikke i sig selv i overensstemmelse med EU-retten.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 276 af 6.8.2018.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. oktober 2019 – X mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Belgien)**

(Sag C-302/18) <sup>(1)</sup>

*(Præjudiciel forelæggelse – indvandringspolitik – tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding – direktiv 2003/109/EF – betingelser for at opnå status som fastboende udlænding – artikel 5, stk. 1, litra a) – faste, regelmæssige og tilstrækkelige indtægter)*

(2019/C 413/17)

Processprog: nederlandsk

**Den forelæggende ret**

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: X

Sagsøgt: Belgische Staat

**Konklusion**

Artikel 5, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding skal fortolkes således, at det i denne bestemmelse omhandlede begreb »indtægter« ikke alene vedrører de »egne indtægter« hos ansøgeren om status som fastboende udlænding, men ligeledes kan omfatte de indtægter, som denne ansøger får stillet til rådighed af tredjemand, forudsat at de, henset til den pågældende ansøgers individuelle situation, anses for faste, regelmæssige og tilstrækkelige.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 276 af 6.8.2018.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. oktober 2019 – Valsts ierņēmumu dienests mod »Altic« SIA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa – Letland)**

(Sag C-329/18) <sup>(1)</sup>

*(Præjudiciel forelæggelse – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – erhvervelse af fødevarer – fradrag for indgående afgift – afslag på fradrag – eventuelt fiktiv leverandør – momssvig – krav vedrørende erhververens kendskab – forordning (EF) nr. 178/2002 – krav om fødevarers sporbarhed og om identifikation af leverandøren – forordning (EF) nr. 852/2004 og (EF) nr. 882/2004 – registreringspligt for ledere af fødevarer virksomheder – indvirkning på retten til momsfradrag)*

(2019/C 413/18)

Processprog: lettisk

**Den forelæggende ret**

Augstākā tiesa

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: Valsts ieņēmumu dienests

Sagsøgt: »Altic« SIA

**Konklusion**

- 1) Artikel 168, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010, skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at en afgiftspligtig person, der er involveret i fødevarekæden, nægtes retten til fradrag af erlagt indgående merværdiafgift (moms) med den blotte begrundelse – såfremt den viser sig at være behørigt konstateret, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve – at denne afgiftspligtige person ikke har overholdt de forpligtelser, der vedrører identifikationen af dennes leverandører med henblik på fødevarernes sporbarhed, og som påhviler den pågældende i medfør af artikel 18, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed. Den manglende overholdelse af disse forpligtelser kan imidlertid udgøre et blandt andre forhold, som tilsammen og samstemmende kan tyde på, at den afgiftspligtige person vidste eller burde have vidst, at den pågældende deltog i en transaktion, der var led i momssvig, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at bedømme.
- 2) Artikel 168, litra a), i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2010/45, skal fortolkes således, at det med henblik på fastlæggelsen af, om en afgiftspligtig person, der er involveret i fødevarekæden, vidste eller burde have vidst, at den pågældende deltog i en transaktion, som var led i momssvig, ikke er relevant, at personen ikke kontrollerede, om den pågældendes leverandører var blevet registreret hos de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarerhygiejne og artikel 31, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes.

---

(<sup>1</sup>) EUT C 276 af 6.8.2018.

**Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 3. oktober 2019 – Landwirtschaftskammer Niedersachsen mod Reinhard Westphal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht – Tyskland)**

(Sag C-378/18) (<sup>1</sup>)

*(Præjudiciel forelæggelse – forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 – beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser – artikel 3, stk. 1 – forældelsesfrist – forordning (EØF) nr. 3887/92 og (EF) nr. 2419/2001 – integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger – tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb – anvendelse af den mindst strenge forældelsesregel)*

(2019/C 413/19)

Processprog: tysk

**Den forelæggende ret**

Bundesverwaltungsgericht

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Sagsøgt: Reinhard Westphal

### Konklusion

Artikel 49, stk. 6, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2419/2001 af 11. december 2001 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, der indførtes ved Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 118/2004 af 23. januar 2004, skal fortolkes således, at begyndelsestidspunktet for den forældelsesfrist, som bestemmelsen fastsætter, skal fastlægges i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser og svarer for de vedvarende eller gentagne uregelmæssigheder til den dato, hvor uregelmæssigheden er ophørt.

(<sup>1</sup>) EUT C 301 af 27.8.2018.

### Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 3. oktober 2019 – Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL mod Institut des Comptes nationaux (ICN) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État – Belgien)

(Sag C-632/18) (<sup>1</sup>)

*(Præjudiciel forelæggelse – økonomisk og monetær politik – det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union – forordning (EU) nr. 549/2013 – sektoren offentlig forvaltning og service – koncerntilknyttet finansiel institution – begreb – selskab, som tilbyder husholdninger med lav- eller mellemindkomst lån med pant i fast ejendom under en offentlig myndigheds kontrol)*

(2019/C 413/20)

Processprog: fransk

### Den forelæggende ret

Conseil d'État

### Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL

Sagsøgt: Institut des Comptes nationaux (ICN)

### Konklusion

- 1) Bestemmelserne i bilag A til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21. maj 2013 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union skal fortolkes således, at det for at afgøre, om en separat institutionel enhed, der er under en offentlig myndigheds kontrol, henhører under sektoren offentlig forvaltning og service som omhandlet i det reviderede europæiske nationalregnskabssystem, der blev indført ved denne forordning, når den udviser kendetegnene for en koncerntilknyttet finansiel institution, er nødvendigt at undersøge kriteriet om enhedens økonomiske risikospønering i forbindelse med udøvelsen af dens aktivitet.

- 2) En institutionel enhed som den i hovedsagen omhandlede, hvis grad af uafhængighed i forhold til den offentlige forvaltning er begrænset af national lovgivning, i medfør af hvilken denne institutionelle enhed ikke har fuldstændig indflydelse over forvaltningen af sine aktiver og passiver, for så vidt som den offentlige forvaltning dels udøver kontrol over dens aktiver, dels påtager sig en del af risikoen ved dens passiver, kan kvalificeres som en »koncerntilknyttet finansiel institution« som omhandlet i punkt 2.21-2.23 i bilag A til forordning nr. 549/2013, forudsat at foranstaltningerne til kontrol af aktiverne og passiverne af den nationale domstol kan fortolkes således, at de indebærer, at den pågældende institutionelle enhed ikke kan handle uafhængigt af nævnte offentlige forvaltning, idet sidstnævnte pålægger denne institutionelle enhed vilkår, hvorunder den skal handle, uden at den på eget initiativ har mulighed for væsentligt at ændre disse.

---

(<sup>1</sup>) EUT C 4 af 7.1.2019.

---

**Anmodning om udtalelse fremsat af Europa-Parlamentet i medfør af artikel 218, stk. 11, TEUF**

**(Udtalelse 1/19)**

(2019/C 413/21)

*Processprog: alle officielle sprog*

**Den part, som anmoder om udtalelsen**

Europa-Parlamentet (ved D. Warin, O. Hrstková Šolcová og A. Neergaard, som befuldmægtigede)

**Spørgsmål til Domstolen**

- Udgør artikel 82, stk. 2, TEUF og artikel 84 TEUF det rette retsgrundlag for Rådets retsakt om indgåelse af Istanbulkonventionen på Unionens vegne, eller bør denne retsakt være baseret på artikel 78, stk. 2, TEUF, artikel 82, stk. 2, TEUF og artikel 83, stk. 1, TEUF, og er det nødvendigt eller muligt at opdele hver af de to afgørelser om undertegnelse og om indgåelse af konventionen som følge af dette valg af retsgrundlag?
- Er Unionens indgåelse af Istanbulkonventionen i overensstemmelse med artikel 218, stk. 6, TEUF forenelig med traktaterne, hvis der ikke er en fælles overenskomst mellem alle medlemsstater, som giver deres samtykke til at blive bundet af konventionen?

---

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanien) den 9. juli 2019 – DC mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.**

**(Sag C-522/19)**

(2019/C 413/22)

*Processprog: spansk*

**Den forelæggende ret**

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: DC

Sagsøgt: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

**Præjudicielle spørgsmål**

- 1) Er det med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og brugere og den EU-retspraksis, der uddyber denne beskyttelse, i henhold til Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler, navnlig dettes artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, foreneligt med EU-retten, at Tribunal Supremo (øverste domstol) i sine domme 44-49 af 23.1.2019 har fastsat et entydigt kriterium om, at kontraktvilkår – i forbrugerftaler om lån mod pant i fast ejendom – der ikke er individuelt forhandlet, og som foreskriver, at samtlige udgifter ved stiftelse af lån mod pant i fast ejendom skal afholdes af låntageren, er urimelige, og at de forskellige udgifter, som er omfattet af det urimelige kontraktvilkår, der er erklæret ugyldigt, skal fordeles mellem den långivende bankenhed, som er den koncipierende part, og låntageren, som er forbruger, med henblik på at begrænse tilbagebetalingen af de beløb, som er blevet betalt uretmæssigt i henhold til national lovgivning?

Er det med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og brugere og den EU-retspraksis, der uddyber denne beskyttelse, i henhold til Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler, navnlig dettes artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, foreneligt med EU-retten, at Tribunal Supremo (øverste domstol) anlægger en udvidet fortolkning af et kontraktvilkår, som er ugyldigt, fordi det er urimeligt, når ophævelsen af vilkåret og virkningerne heraf ikke har indflydelse på, om låneaftalen mod pant i fast ejendom opretholdes?

- 2) Er det med hensyn til artikel 394 i Ley de Enjuiciamiento Civil (lov om civil retspleje, herefter »LEC«), som fastsætter et kriterium om, at den tabende part bærer sagsomkostningerne, såfremt et urimeligt kontraktvilkår om udgifter ophæves, men virkningerne af denne ophævelse begrænser sig til en fordeling af de førnævnte udgifter, i strid med det EU-retlige effektivitetsprincip og princippet om, at urimelige kontraktvilkår ikke binder forbrugeren, når det fastslås, at der kun er blevet givet delvis medhold, og vil dette kunne fortolkes således, at der skabes en omvendt afskrækkende virkning og en efterfølgende manglende beskyttelse af forbrugernes og brugernes legitime interesser?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanien) den 9. juli 2019 – ED mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.**

(Sag C-523/19)

(2019/C 413/23)

Processprog: spansk

**Den forelæggende ret**

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: ED

Sagsøgt: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

### Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og brugere og den EU-retspraksis, der uddyber denne beskyttelse, i henhold til Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler <sup>(1)</sup>, navnlig dettes artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, foreneligt med EU-retten, at Tribunal Supremo (øverste domstol) i sine domme 44-49 af 23.1.2019 har fastsat et entydigt kriterium om, at kontraktvilkår – i forbrugeraftaler om lån mod pant i fast ejendom – der ikke er individuelt forhandlet, og som foreskriver, at samtlige udgifter ved stiftelse af lån mod pant i fast ejendom skal afholdes af låntageren, er urimelige, og at de forskellige udgifter, som er omfattet af det urimelige kontraktvilkår, der er erklæret ugyldigt, skal fordeles mellem den långivende bankenhed, som er den konciperende part, og låntageren, som er forbruger, med henblik på at begrænse tilbagebetalingen af de beløb, som er blevet betalt uretmæssigt i henhold til national lovgivning?

Er det med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og brugere og den EU-retspraksis, der uddyber denne beskyttelse, i henhold til Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, navnlig dettes artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, foreneligt med EU-retten, at Tribunal Supremo (øverste domstol) anlægger en udvidet fortolkning af et kontraktvilkår, som er ugyldigt, fordi det er urimeligt, når ophævelsen af vilkåret og virkningerne heraf ikke har indflydelse på, om låneaftalen mod pant i fast ejendom opretholdes?

- 2) Er det med hensyn til artikel 394 i Ley de Enjuiciamiento Civil (lov om civil retspleje, herefter »LEC«), som fastsætter et kriterium om, at den tabende part bærer sagsomkostningerne, såfremt et urimeligt kontraktvilkår om udgifter ophæves, men virkningerne af denne ophævelse begrænser sig til en fordeling af de førnævnte udgifter, i strid med det EU-retlige effektivitetsprincip og princippet om, at urimelige kontraktvilkår ikke binder forbrugeren, når det fastslås, at der kun er blevet givet delvis medhold, og vil dette kunne fortolkes således, at der skabes en omvendt afskrækkende virkning og en efterfølgende manglende beskyttelse af forbrugernes og brugernes legitime interesser?

<sup>(1)</sup> EFT 1993, L 95, s. 29.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanien) den 9. juli 2019 – HG og IH mod Bankia S.A.**

(Sag C-527/19)

(2019/C 413/24)

Processprog: spansk

### Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

### Parter i hovedsagen

Sagsøger: HG og IH

Sagsøgt: Bankia S.A.

### Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og brugere og den EU-retspraksis, der uddyber denne beskyttelse, i henhold til Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler <sup>(1)</sup>, navnlig dettes artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, foreneligt med EU-retten, at Tribunal Supremo (øverste domstol) i sine domme 44-49 af 23.1.2019 har fastsat et entydigt kriterium om, at kontraktvilkår – i forbrugeraftaler om lån mod pant i fast ejendom – der ikke er individuelt forhandlet, og som foreskriver, at samtlige udgifter ved stiftelse af lån mod pant i fast ejendom skal afholdes af låntageren, er urimelige, og at de forskellige udgifter, som er omfattet af det urimelige kontraktvilkår, der er erklæret ugyldigt, skal fordeles mellem den långivende bankenhed, som er den konciperende part, og låntageren, som er forbruger, med henblik på at begrænse tilbagebetalingen af de beløb, som er blevet betalt uretmæssigt i henhold til national lovgivning?
- 2) Er det med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og brugere og den EU-retspraksis, der uddyber denne beskyttelse, i henhold til Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, navnlig dettes artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, foreneligt med EU-retten, at Tribunal Supremo (øverste domstol) anlægger en udvidet fortolkning af et kontraktvilkår, som er ugyldigt, fordi det er urimeligt, når ophævelsen af vilkåret og virkningerne heraf ikke har indflydelse på, om låneaftalen mod pant i fast ejendom opretholdes?
- 3) Er det med hensyn til artikel 394 i Ley de Enjuiciamiento Civil (lov om civil retspleje, herefter »LEC«), som fastsætter et kriterium om, at den tabende part bærer sagsomkostningerne, såfremt et urimeligt kontraktvilkår om udgifter ophæves, men virkningerne af denne ophævelse begrænser sig til en fordeling af de førnævnte udgifter, i strid med det EU-retlige effektivitetsprincip og princippet om, at urimelige kontraktvilkår ikke binder forbrugeren, når det fastslås, at der kun er blevet givet delvis medhold, og vil dette kunne fortolkes således, at der skabes en omvendt afskrækkende virkning og en efterfølgende manglende beskyttelse af forbrugernes og brugernes legitime interesser?

---

<sup>(1)</sup> EFT 1993, L 95, s. 29.

---

**Appel iværksat den 30. juli 2019 af Holzer y Cia, SA de CV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 23. maj 2019 i forenede sager T-3/18 og T-4/18 – Holzer y Cia mod EUIPO – Ancco**

(Sag C-582/19 P)

(2019/C 413/25)

Processprog: engelsk

### Parter

Appellant: Holzer y Cia, SA de CV (ved abogado N.A. Fernández Fernández-Pacheco)

De andre parter i appellsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Ancco, Inc.

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 22. oktober 2019 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Holzer y Cia, SA de CV bærer sine egne omkostninger.

---



**Appel iværksat den 1. august 2019 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 11. juni 2019 i sag T-138/18, De Esteban Alonso mod Kommissionen**

(Sag C-591/19 P)

(2019/C 413/26)

Processprog: fransk

**Parter**

*Appellant:* Europa-Kommissionen (ved B. Mongin og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede)

*Den anden part i appelsagen:* Fernando De Esteban Alonso

**Appellanten har nedlagt følgende påstande**

- Ophævelse af dommen af 11. juni 2019 (T-138/18).
- Kommissionen frifindes i søgsmålet i første instans.
- Fernando De Esteban Alonso tilpligtes at betale sagsomkostningerne i begge instanser.

**Anbringender og væsentligste argumenter**

Med det første appelanbringende om en fejl ved den retlige kvalificering af de faktiske omstændigheder henset til artikel 4 i Kommissionens afgørelse nr. 1999/396, har Kommissionen gjort gældende, at Retten ikke burde have fastslået, at Fernando De Esteban Alonso skulle »sidestilles« med de personer, der er omhandlet ved navn i den skrivelse, der blev sendt af OLAF til de franske myndigheder den 19. marts 2003, eller i det mindste skulle anses for at være personligt involveret i de faktiske omstændigheder, selv om den berørte ikke faldt ind under nogen af disse to kategorier.

Det andet anbringende er, at der foreligger en forkert retlig fortolkning af artikel 9, stk. 4, i forordning nr. 1073/1999, hvorefter institutionerne skal følge den rapport, som fremlægges af OLAF, »op, især med de disciplinære eller retslige skridt, som resultaterne måtte kræve...«. Kommissionen er af den opfattelse, at denne bestemmelse ikke kan fortolkes modsætningsvis på den måde, at den begrænser det skøn, som Kommissionen råder over ved beskyttelsen af Unionens interesser og navnlig således, at bestemmelsen forbyder Kommissionen at optræde som civil part og at indgive klage til de nationale myndigheder, når den finder dette hensigtsmæssigt i lyset af de oplysninger, som den råder over, herunder på et tidspunkt, som ligger forud for vedtagelsen af en eventuel rapport fra OLAF.

Med det tredje anbringende, som fremsættes subsidiært, har Kommissionen gjort gældende, at Retten ikke kunne give medhold i erstatningssøgsmålet, da der ikke forelå årsagsforbindelse. Retten fraveg med urette sin retspraksis, hvorefter der ikke findes tilstrækkelig direkte årsagsforbindelse mellem OLAF's fremsendelse af oplysninger til de nationale myndigheder og det angiveligt lidte tab.

---

**Appel iværksat den 14. august 2019 af Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 6. juni 2019 i sag T-209/18 – Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**

(Sag C-613/19 P)

(2019/C 413/27)

Processprog: tysk

**Parter**

*Appellant:* Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (ved advokat C. Klawitter)

*De andre parter i appelsagen:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) og Autec AG

Den Europæiske Unions Domstol (Afdeling for bevilling af appel) har ved kendelse af 24. oktober 2019 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG bærer sine egne omkostninger.

---

**Appel iværksat den 14. august 2019 af Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 6. juni 2019 i sag T-210/18 – Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG mod EUIPO**

**(Sag C-614/19 P)**

(2019/C 413/28)

Processprog: tysk

#### **Parter**

*Appellant:* Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (ved Rechtsanwalt C. Klawitter)

*De andre parter i appelsagen:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret og Autec AG

Den Europæiske Unions Domstol (afdeling for appelbevilling) har ved kendelse af 24. oktober 2019 forkastet appellen som åbenbart ugrundet og truffet afgørelse om, at appellanten bærer sine egne omkostninger

---

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 16. august 2019 – Ge.Fi.L. - Gestione Fiscalità Locale SpA mod Regione Campania**

**(Sag C-618/19)**

(2019/C 413/29)

Processprog: italiensk

#### **Den forelæggende ret**

Consiglio di Stato

#### **Parter i hovedsagen**

*Sagsøger:* Ge.Fi.L. - Gestione Fiscalità Locale SpA

Sagsøgt: Regione Campania

### Præjudicielt spørgsmål

Er [EU-retten], og navnlig princippet om fri udveksling af tjenesteydelser og princippet om sikring af en så bred konkurrence som muligt på markedet for offentlige tjenesteydelseskontrakter, til hinder for en national bestemmelse såsom artikel 1, stk. 121, i regionen Campaniens lov nr. 16 af 7. august 2014, som tillader indgåelse af en kontrakt om levering af tjenesteydelser vedrørende forvaltningen af bilafgiften i regionen Campanien til ACI uden forudgående udbud?

---

### Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 3. september 2019 – straffesag mod IR

(Sag C-649/19)

(2019/C 413/30)

Processprog: bulgarsk

### Den forelæggende ret

Spetsializiran nakazatelen sad

### Tiltalt i straffesagen

IR

### Præjudicielle spørgsmål

Gælder tiltaltes rettigheder i henhold til artikel 4 (navnlig retten i henhold til artikel 4, stk. 3), i henhold til artikel 6, stk. 2, og i henhold til artikel 7, stk. 1, i direktiv 2012/13<sup>(1)</sup> for en tiltalt, der er blevet anholdt på grundlag af en europæisk arrestordre?

I bekræftende fald: Skal artikel 8 i rammeafgørelse 2002/584 fortolkes således, at den tillader en ændring i indholdet af den europæiske arrestordre med hensyn til formularen i bilaget, herunder tilføjelse af en ny tekst til denne formular, vedrørende en eftersøgt persons rettigheder i forhold til den judicielle myndighed i den udstedende medlemsstat med hensyn til at anfægte den nationale arrestordre og den europæiske arrestordre?

Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende: Er det i overensstemmelse med 12. betragtning til rammeafgørelse 2002/584/RIA, med samme rammeafgørelses artikel 1, stk. 3, artikel 4, artikel 6, stk. 2, og artikel 7, stk. 1, og med chartrets artikel 6 og 47, når en europæisk arrestordre udstedes i fuldstændig overensstemmelse med formularen i henhold til bilaget (dvs. uden at den eftersøgte person informeres om dennes rettigheder ved den udstedende judicielle myndighed) og den udstedende judicielle myndighed straks, efter at den får kendskab til anholdelsen af den pågældende, informerer den pågældende om dennes rettigheder og tilsender vedkommende det relevante materiale?

Såfremt der ikke findes noget andet retligt middel til at sikre de rettigheder, der tilkommer en person, der er blevet anholdt på grundlag af en europæisk arrestordre, i henhold til artikel 4, navnlig retten i henhold til artikel 4, stk. 3, i henhold til artikel 6, stk. 2, og i henhold til artikel 7, stk. 1, i direktiv 2012/13/EU, er rammeafgørelse 2002/584 da gyldig?

---

<sup>(1)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22.5.2012 om ret til information under straffesager (EUT 2012, L 142, s. 1).

---

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 10. september 2019 – »Skonis ir kvapas« UAB mod Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos**

(Sag C-674/19)

(2019/C 413/31)

Processprog: litauisk

**Den forelæggende ret**

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

**Parter i hovedsagen**

*Appellant:* »Skonis ir kvapas« UAB

*Indstævnt:* Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

**Præjudicielle spørgsmål**

- 1) Skal artikel 2, stk. 2, i Rådets direktiv 2011/64/EU <sup>(1)</sup> af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak forstås således, at vandpibetobak, som den der er genstand for denne sag (det vil sige bestående af tobak (op til 24 %), sukkeropløsning, glycerin, aromaer og konserveringsmiddel) anses for »delvis [at] bestå[...] af andre stoffer end tobak« som omhandlet i denne bestemmelse?
- 2) Skal artikel 5, stk. 1, i direktiv 2011/64/EU, herunder også i de tilfælde, hvor den skal læses i sammenhæng med dette direktivs artikel 2, stk. 2, fortolkes således, at i en sag, i hvilken den tobak, der er indeholdt i en blanding, som er beregnet til rygning – i dette tilfælde vandpibetobak (det omtvistede produkt i den foreliggende sag) – opfylder kriterierne i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2011/64/EU, skal hele denne blanding anses for røgtobak uanset indholdet af andre stoffer deri?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 2, stk. 2, og/eller artikel 5, stk. 1, i direktiv 2011/64/EU da fortolkes således, at hele det omtvistede produkt som eksempelvis det i hovedsagen omhandlede, der er fremstillet ved at blande fintskåret tobak med andre flydende og almindeligvis fine stoffer (sukkeropløsning, glycerin, aromaer og konserveringsmiddel), skal behandles som røgtobak som omhandlet i dette direktiv?
- 4) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, og det første og tredje spørgsmål besvares bekræftende, skal bestemmelserne i position 2 403 i den kombinerede nomenklatur, der fremgår af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 <sup>(2)</sup> af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1006/2011 af 27. september 2011, Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 927/2012 af 9. oktober 2012, Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1001/2013 af 4. oktober 2013 og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1101/2014 af 16. oktober 2014, da fortolkes således, at bestanddele i vandpibetobak som eksempelvis 1) sukkeropløsning, 2) aromaer og/eller 3) glycerin ikke skal behandles som »tobakserstatninger«?

<sup>(1)</sup> EUT 2011, L 176, s. 24.

<sup>(2)</sup> EFT 1987, L 256, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 17. september 2019 – mk advokaten GbR mod MBK Rechtsanwälte GbR**

(Sag C-684/19)

(2019/C 413/32)

Processprog: tysk

**Den forelæggende ret**

Oberlandesgericht Düsseldorf

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: mk advokaten GbR

Sagsøgt: MBK Rechtsanwälte GbR

**Præjudicielt spørgsmål**

Gør en tredjemand, som nævnes i en registrering, der er offentliggjort på et websted og indeholder et tegn, der er identisk med et varemærke, brug af dette varemærke som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2008/95/EF <sup>(1)</sup>, når selve registreringen ikke er foranlediget af tredjemanden, men webstedets operatør har overtaget den fra en anden registrering, som tredjemanden har anbragt på en måde, der krænker varemærket?

---

<sup>(1)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22.10.2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT 2008 L 299, s. 25).

---

**Sag anlagt den 20. september 2019 – Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien**

(Sag C-704/19)

(2019/C 413/33)

Processprog: spansk

**Parter**

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

**Sagsøgerens påstande**

— Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 288 TEUF samt artikel 3 og 4 i Kommissionens afgørelse (EU) 2016/1385 af 1. oktober 2014 vedrørende statsstøttesag SA.27408 (C 24/10) (ex NN 37/10, ex CP 19/09) tildelt af myndighederne i Castilla-La Mancha til udrulning af jordbaseret digital-TV i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder i Castilla-La Mancha <sup>(1)</sup> (offentliggjort i EUT L 22 af 17.1.2016, s. 52), idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige foranstaltninger med henblik på fra hovedmodtageren, Telecom Castilla-La Mancha S.A., at tilbagesøge den statsstøtte, der ved denne afgørelses artikel 1 blev erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked, idet det ikke har godtgjort, at det har indstillet alle de resterende betalinger af denne støtte, og idet det ikke inden for den fastsatte frist har meddelt Kommissionen de foranstaltninger, der er vedtaget for at efterkomme denne afgørelse.

— Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

### Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kongeriget Spanien har ikke gennemført den omtvistede afgørelse inden for den frist, der er fastsat i afgørelsens artikel 5, stk. 2 og 3.

Kongeriget Spanien har fortsat ikke tilbagesøgt den samlede støtte fra den største støttemodtager, nemlig Telecom Castilla-La Mancha, S.A.. Kongeriget Spanien har ikke godtgjort, at det har indstillet alle de igangværende betalinger af støtten efter vedtagelsen af afgørelsen. Den manglende fuldstændige tilbagesøgning af den af afgørelsen omhandlede støtte indrømmet Telecom CLM og det manglende bevis på indstillingen af alle resterende betalinger udgør en tilsidesættelse af Spaniens forpligtelse i medfør af afgørelsens artikel 3.

Kongeriget Spanien har endvidere ikke inden for den fastsatte frist meddelt Kommissionen de påkrævede oplysninger om gennemførelsen af afgørelsen, som det kræves i henhold til afgørelsens artikel 4, stk. 3 og 4.

---

(<sup>1</sup>) EUT 2016, L 222, s. 52.

---

### Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 25. september 2019 – Von Aschenbach & Voss GmbH mod Hauptzollamt Duisburg

(Sag C-708/19)

(2019/C 413/34)

Processprog: tysk

### Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

### Parter i hovedsagen

Sagsøger: Von Aschenbach & Voss GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Duisburg

### Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 1, stk. 1, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/271 (<sup>1</sup>) af 16. februar 2017 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved Rådets forordning (EF) nr. 925/2009 på importen af visse typer folie af aluminium med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte importen af visse let ændrede typer folie af aluminium – gennemførelsesforordning (EU) 2017/271 – ugyldig, idet den strider mod artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 (<sup>2</sup>) af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union – forordning (EU) 2016/1036 – i og med at bestemmelsen udvider den antidumpingtold, der ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2384 (<sup>3</sup>) af 17. december 2015 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer folie af aluminium med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om afslutning af proceduren vedrørende importen af visse typer folie af aluminium med oprindelse i Brasilien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets

forordning (EF) nr. 1225/2009 – gennemførelsesforordning (EF) 2015/2384 – blev indført på husholdningsfolie af aluminium, således at antidumpingtolden også omfatter omformningsfolie af aluminium, og omformningsfolie af aluminium kun kan fritages for antidumpingtolden, såfremt betingelserne i artikel 1, stk. 4, i gennemførelsesforordning (EU) 2017/271 er opfyldt?

- 2) Er artikel 1, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) 2017/271 ugyldig, idet Kommission ved vedtagelsen af gennemførelsesforordning (EF) 2017/271 foretog en åbenbart urigtig bedømmelse, fordi dens antagelse om, at 80 % af de undersøgte varer udgjorde let ændrede varer, ikke er tilstrækkeligt begrundet?
- 3) Er artikel 1, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) 2017/271 ugyldig, idet Kommission ved vedtagelsen af gennemførelsesforordning (EF) 2017/271 foretog en åbenbart urigtig bedømmelse, fordi den ikke undersøgte det endelige anvendelsesformål i EU for den importerede aluminiumsfolie?

(<sup>1</sup>) EUT 2017, L 40, s. 51.

(<sup>2</sup>) EUT 2016, L 176, s. 21.

(<sup>3</sup>) EUT 2015, L 332, s. 63.

---

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 27. september 2019 – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL og Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL mod Conseil des ministres**

(Sag C-718/19)

(2019/C 413/35)

Processprog: fransk

**Den forelæggende ret**

Cour constitutionnelle

**Parter i hovedsagen**

*Sagsøger:* Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL og Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL

*Sagsøgt:* Conseil des ministres

**Præjudicielle spørgsmål**

- 1) Skal EU-retten, og nærmere bestemt artikel 20 og 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om »unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (<sup>1</sup>)« fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, der på unionsborgere og deres familiemedlemmer anvender bestemmelser, der svarer til de bestemmelser, der for så vidt angår tredjelandstatsborgere udgør gennemførelsen af artikel 7, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold«, dvs. bestemmelser, der gør det muligt at pålægge unionsborgeren eller et medlem af dennes familie forebyggende foranstaltninger for at undgå enhver risiko for, at den pågældende vil forsvinde inden for den frist til at forlade området, som er blevet fastsat for vedkommende, efter at der er truffet en afgørelse om at bringe opholdsretten til ophør af hensyn til den offentlige orden, eller under forlængelsen af denne frist?

- 2) Skal EU-retten, og nærmere bestemt artikel 20 og 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om »unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF« fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, der på unionsborgere og deres familiemedlemmer, som ikke har efterkommet en afgørelse, hvorved opholdsretten er blevet bragt til ophør af hensyn til den offentlige orden eller offentlige sikkerhed, anvender en bestemmelse, der er identisk med den bestemmelse, som anvendes på tredjelandsstatsborgere, der befinder sig i den samme situation, med hensyn til den maksimale varighed af den periode, hvori der kan ske frihedsberøvelse med henblik på udsendelse, dvs. otte måneder?

---

(<sup>1</sup>) EFT 2004, L 158, s. 77.

---

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 1. oktober 2019 – straffesag mod HP**

(Sag C-724/19)

(2019/C 413/36)

Processprog: bulgarsk

**Den forelæggende ret**

Spetsializiran nakazatelen sad

**Tiltalt i straffesagen**

HP

**Præjudicielle spørgsmål**

Er en national bestemmelse (artikel 5, stk. 1, nr. 1, i Zakon za Evropeyskata zapoved za razsledvane (lov om den europæiske efterforskningskendelse)), hvorefter statsadvokaten i fasen forud for straffesagen er den kompetente myndighed for udstedelse af en europæisk efterforskningskendelse vedrørende udlevering af trafik- og lokaliseringsdata i forbindelse med telekommunikation, mens det i tilsvarende nationale tilfælde er dommeren, der er den kompetente myndighed for dette, forenelig med artikel 2, litra c), nr. i), i direktiv 2014/41 (<sup>1</sup>) samt med ækvivalensprincippet?

Erstatter anerkendelsen af en sådan europæisk efterforskningsanmodning ved den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten (statsadvokat eller undersøgelsesdommer) den anordning fra en dommer, som kræves i henhold til udstedelsesstatens nationale lovgivning?

---

(<sup>1</sup>) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3.4.2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (EUT 2014, L 130, s. 1).



**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 7. oktober 2019 – Euromin Holdings (Cyprus) Limited mod Finanšu un kapitāla tirgus komisija**

(Sag C-735/19)

(2019/C 413/37)

Processprog: lettisk

**Den forelæggende ret**

Augstākā tiesa (Senāts)

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger i første instans og appellant i appelsagen: Euromin Holdings (Cyprus) Limited

Sagsøgt i første instans og appellant i appelsagen: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

**Præjudicielle spørgsmål**

1. Er en national lovgivning, der fastsætter, at aktiekursen for et obligatorisk tilbud om tilbagekøb skal beregnes ved at dividere det pågældende selskabs nettoaktiver (herunder de ikke-kontrollerende – minoritets – interesser) med antallet af udstedte aktier, i strid med en korrekt anvendelse af artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagestilbud (<sup>1</sup>)?
2. I tilfælde af, at det første spørgsmål besvares benægtende, dvs. i den forstand, at det pågældende selskabs nettoaktiver ikke skal omfatte de ikke-kontrollerende interesser eller minoritetsinteresser, kan en metode til fastsættelse af aktiekursen, for hvis forståelse det er nødvendigt at anvende en retslig fortolkningsmetode – formålsfortolkningen – anses for at være klart defineret som omhandlet i artikel 5, stk. 4, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagestilbud?
3. Er det i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagestilbud, dvs. med fastsættelse af en rimelig pris, at fastsætte et regelsæt, der fastlægger, at der skal vælges den højeste kurs mellem disse tre mulige varianter:
  - 3.1. Den kurs, som tilbudsgiveren eller personer, der handler i forståelse med denne, har erhvervet aktierne til i det pågældende selskab i løbet af de seneste 12 måneder. Hvis aktierne er erhvervet til forskellige kurser, er tilbagekøbsprisen den højeste købspris for erhvervelse af aktierne i de 12 måneder, der går forud for den retlige forpligtelse til at fremsætte et tilbagekøbstilbud
  - 3.2. Den vægtede gennemsnitlige aktiekurs på det regulerede marked eller i det multilaterale handelssystem med den største transaktionsmængde for de pågældende aktier i de seneste 12 måneder. Den vægtede gennemsnitlige aktiekurs beregnes på grundlag af de 12 måneder, der går forud for den retlige forpligtelse til at fremsætte et tilbagekøbstilbud
  - 3.3. Aktiens værdi beregnet ved at dividere det pågældende selskabs nettoaktiver med antallet af udstedte aktier. Nettoaktiverne beregnes ved at trække andelen af egne aktier og passiver fra den samlede værdi af det pågældende selskabs aktiver. Hvis det pågældende selskab har aktier med forskellige nominelle værdier, divideres nettoaktiverne til beregning af aktieværdien i forhold til den procentdel, der svarer til hver nominel værdi af aktiekapitalen?

4. Hvis den beregningsmetode, der er fastsat i den nationale lovgivning og ved anvendelse af den skønsmargin, der indrømmes [medlemsstaterne] i artikel 5, stk. 4, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, som resultat giver en højere kurs end den, der følger af artikel 5, stk. 4, første afsnit, er det da i overensstemmelse med direktivets formål altid at vælge den højeste kurs?
5. Hvis der påføres en person et tab som følge af ukorrekt anvendelse af EU-retten, kan den nationale lovgivning da begrænse erstatningen for sådanne tab, hvis denne begrænsning både gælder tab påført som følge af ukorrekt anvendelse af national lovgivning og tab påført som følge af ukorrekt anvendelse af EU-retten?
6. Tildeler de bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, der finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, privatpersoner rettigheder, dvs. er den hertil svarende betingelse for statens pådragelse af ansvar opfyldt?

---

(<sup>1</sup>) EUT 2004, L 142, s. 12.

---

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 7. oktober 2019 – ZS »Plaukti« mod Lauku atbalsta dienests**

(Sag C-736/19)

(2019/C 413/38)

Processprog: lettisk

**Den forelæggende ret**

Augstākā tiesa (Senāts)

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: ZS »Plaukti«

Sagsøgt: Lauku atbalsta dienests

**Præjudicielle spørgsmål**

- 1) Finder artikel 16, stk. 5, tredje afsnit, i Kommissionens forordning (EU) nr. 65/2011 (<sup>1</sup>) af 27. januar 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 for så vidt angår kontrol og krydsoverensstemmelse i forbindelse med støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne anvendelse på en situation, hvor ansøgeren ikke har opfyldt betingelserne med hensyn til slåning af det areal, for hvilket den pågældende ansøgte om støtte til opretholdelse af biodiversiteten på græsarealer (en betingelse, der går ud over de i artikel 39, stk. 3, i forordning nr. 1698/2005 (<sup>2</sup>) omhandlede obligatoriske minimumskrav), når det ikke er blevet fastslået, at afgrødegruppen er blevet ændret?
- 2) Er det muligt både at pålægge den i artikel 16, stk. 5, tredje afsnit, i Kommissionens forordning (EU) nr. 65/2011 af 27. januar 2011 fastlagte sanktion og den i artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning nr. 65/2011 omhandlede sanktion for én overtrædelse?

- 3) Er artikel 4 og 6 i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 <sup>(3)</sup> af 19. januar 2009, sammenholdt med artikel 39, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005, til hinder for en national lovgivning, der bestemmer, at et og samme krav både kan udgøre et obligatorisk minimumskrav (krav) og medføre større krav end de obligatoriske minimumskrav (betingelse for betalinger for miljøvenligt landbrug)?

---

<sup>(1)</sup> EUT 2011, L 25, s. 5.

<sup>(2)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20.9.2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2005, L 277, s. 1).

<sup>(3)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19.1.2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT 2009, L 30, s. 16).

---

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal administratif de Montreuil (Frankrig) den 7. oktober 2019 – Bank of China Limited mod Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Sag C-737/19)

(2019/C 413/39)

Processprog: fransk

**Den forelæggende ret**

Tribunal administratif de Montreuil

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: Bank of China Limited

Sagsøgt: Ministre de l'Action et des Comptes publics

**Præjudicielle spørgsmål**

- 1) Kan de løsninger, som Domstolen udviklede i dom af 24. januar 2019, Morgan Stanley & Co International, sag C-165/17, finde anvendelse på den situation, hvor en filial i en medlemsstat dels foretager momspligtige transaktioner, dels udfører tjenesteydelser for sit hovedsæde og for filialer med hjemsted i et tredjeland?
- 2) Når filialen, der har hjemsted i en medlemsstat, kræver fradrag på grundlag af de udgifter, den har haft i forbindelse med udførelsen af tjenesteydelser for hovedsædet i et tredjeland, dvs. udførsel af finansielle og bankmæssige tjenesteydelser, kan den afgiftspligtige da fradrage moms i henhold til artikel 169, litra a), eller artikel 169, litra c) [i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT, L 347, s. 1)]?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, og filialen kan kræve fradrag i henhold til artikel 169, litra a), på hvilken betingelse kan de bankmæssige transaktioner, som er udført af hovedsædet, der er etableret i et tredjeland, da anses for at berettige til fradrag, såfremt de var udført i den medlemsstat, hvor de momspligtige udgifter er blevet afholdt? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, og filialen kan kræve fradrag i henhold til artikel 169, litra c), på hvilke betingelser kan kunden da anses for at være etableret uden for Den Europæiske Union, når filialen er beliggende i Den Europæiske Union og sammen med hovedsædet udgør én retlig enhed?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 7. oktober 2019 – VK mod An Bord Pleanála****(Sag C-739/19)**

(2019/C 413/40)

Processprog: engelsk

**Den forelæggende ret**

Supreme Court

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: VK

Sagsøgt: An Bord Pleanála

**Præjudicielle spørgsmål**

- 1) Er en medlemsstat udelukket fra at gøre brug af den mulighed, der fremgår af artikel 5 i direktiv 77/249/EØF<sup>(1)</sup> af 22. marts 1977, som ændret, der tillader en medlemsstat at pålægge en advokat, der udøver virksomhed ved at repræsentere en klient i en retssag, at »handle[r] [...] i forbindelse med en advokat, som udøver virksomhed ved den ret, der skal behandle sagen« i alle tilfælde, hvor den part, som den besøgende advokat ønsker at repræsentere i den pågældende sag, ville have ret til at møde selv?
- 2) Hvis spørgsmål 1 besvares benægtende, hvilke forhold skal en national ret da tage i betragtning ved vurderingen af, om det er tilladeligt at pålægge et krav om at »udøve virksomhed i forbindelse med«?
- 3) Ville navnlig pålæggelse af en begrænset pligt til at udøve virksomhed »i forbindelse med« på den i denne forelæggelsesafgørelse tidligere beskrevne måde udgøre et forholdsmæssigt indgreb i advokaters frihed til at levere tjenesteydelser, således at en pålæggelse ville være berettiget, når henses til den almene interesse i både behovet for at beskytte forbrugere af juridiske tjenesteydelser og behovet for at sikre forsvarlig retspleje?
- 4) Hvis spørgsmål 3 besvares bekræftende, gælder dette da i alle situationer, og såfremt det ikke er tilfældet, hvilke forhold bør en national ret da tage i betragtning, når den træffer afgørelse om, hvorvidt et sådant krav kan stilles i en given sag?

---

<sup>(1)</sup> Rådets direktiv 77/249/EØF af 22.3.1977 om lettelse med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters fri udveksling af tjenesteydelser (EFT 1977, L 78, s. 17).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Paris (Frankrig) den 8. oktober 2019 – Republikken Moldova mod Selskabet Komstroy indtrådt i selskabet Energoalians' rettigheder****(Sag C-741/19)**

(2019/C 413/41)

Processprog: fransk

**Den forelæggende ret**

Cour d'appel de Paris

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: Republikken Moldova

Sagsøgt: Selskabet Komstroy indtrådt i selskabet Energoalians' rettigheder

**Præjudicielle spørgsmål**

skal energichartertraktatens artikel 1, nr. 6) fortolkes således, at en fordring, der er opstået på baggrund af en kontrakt om salg af elektricitet, hvor investor ikke har foretaget noget indskud i værtslandet, kan udgøre en »investering« i denne artikels forstand?

skal energichartertraktatens artikel 26, stk. 1, fortolkes således, at en investors erhvervelse – fra en kontraherende part – af en fordring, der er stiftet af en økonomisk operatør, som er fremmed for de stater, der er parter, udgør en investering?

skal energichartertraktatens artikel 26, stk. 1, fortolkes således, at en fordring – tilhørende en investor – som er opstået på baggrund af en kontrakt om salg af elektricitet, der leveres ved værtsstatens grænse, kan udgøre en investering foretaget på en anden kontraherende parts område, hvis ikke denne investor har udøvet nogen økonomisk aktivitet på den pågældende parts territorium?

---

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 10. oktober 2019 – PH og OI mod »Eurobank Bulgaria« AD**

(Sag C-745/19)

(2019/C 413/42)

Processprog: bulgarsk

**Den forelæggende ret**

Sofiyski rayonen sad

**Parter i hovedsagen**

Sagsøgere: PH og OI

Sagsøgt: »Eurobank Bulgaria« AD

**Præjudicielle spørgsmål**

- 1) Kan den nationale ret, såfremt det viser sig, at et kontraktvilkår om ensidig ændring af rentesatserne i en låneaftale indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger er urimeligt, lægge til grund, at den rente, der var forfalden ifølge aftalen, blev sat til det beløb, der var fastsat på tidspunktet for udbetalingen af lånet (på trods af, at der var aftalt andet i den oprindelige aftale)?
  - 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, kan den nationale ret, hvis der foreligger et urimeligt kontraktvilkår, der ikke fastsætter den variable rentesats efter en lovlige metode, da overhovedet tilkende renter?
  - 3) Hvorledes indvirker det forhold, at forbrugeren under den løbende tilbagebetaling af lånet har samtykket i anvendelsen af en metode til fastsættelse af rentesatsen, som ikke indeholder nogen urimelige kontraktvilkår, på besvarelsen af de to første spørgsmål?
-

**Sag anlagt den 23. oktober 2019 – Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig****(Sag C-787/19)**

(2019/C 413/43)

Processprog: tysk

**Parter**

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Jokubauskaitė og M. Wasmeier, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig

**Sagsøgerens påstande**

- Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 73 og artikel 306-310 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem <sup>(1)</sup>, idet den udelukker rejseydelser, der leveres til afgiftspligtige personer til brug for disses virksomhed, fra momsordningen for rejsebureauer, og idet den tillader rejsebureauer, der er omfattet af denne særordning, at foretage en samlet fastsættelse af afgiftsgrundlaget for moms for grupper af ydelser og for samtlige ydelser, der er leveret inden for en afgiftsperiode.
- Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

**Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter**

Sagsøgeren har gjort gældende, at den i Østrig fastsatte lovgivning til beregning af merværdiafgift af rejseydelser ikke er i overensstemmelse med direktiv 2006/112. Dette direktiv fastsætter i artikel 306-310 en særordning, hvorefter de rejseydelser, som et rejsebureau leverer til sine kunder, skal anses for én enkelt tjenesteydelse. Østrigsk ret afviger på uretmæssig vis herfra.

For det første er det ikke tilladt at udelukke afgiftspligtige personer, som anvender rejseydelser til deres virksomhed, fra anvendelsen af denne særordning. Allerede i sin dom af 26. september 2013, Kommissionen mod Spanien (C-189/11, EU:C:2013:587), fastslog Domstolen, at nævnte særordning ikke kun finder anvendelse på ydelser til private endelige forbrugere, men også på ydelser, der anvendes af afgiftspligtige virksomheder. Det står ikke medlemsstaterne frit for at begrænse den til de førstnævnte ydelser. Dette bekræftede Domstolen igen i sin dom af 8. februar 2018, Kommissionen mod Tyskland (C-380/16, EU:C:2018:76).

For det andet er den beregningsmetode, der er fastsat i den østrigske lovgivning om merværdiafgift, uforenelig med direktiv 2006/112. Ifølge direktivets artikel 73 og artikel 306-310 skal afgiftsgrundlaget fastsættes særskilt for hver enkelt rejse. Østrigsk ret tillader imidlertid, at fortjenstmargenen for »grupper af ydelser« eller for samtlige rejser inden for en bestemt periode beregnes samlet. Domstolen fastslog endvidere i de ovenfor nævnte domme, at en sådan samlet behandling ikke er i overensstemmelse med det fælles merværdiafgiftssystem.

---

(<sup>1</sup>) EUT 2006, L 347, s. 1.

**Sag anlagt den 25. oktober 2019 – Europa-Kommissionen mod Republikken Polen****(Sag C-791/19)**

(2019/C 413/44)

Processprog: polsk

**Parter**

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved K. Banks, H. Krämer, S.L. Kalėda, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

### Sagsøgerens påstande

1. Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, idet
  - den har tilladt, at indholdet i retslige afgørelser kan kvalificeres som disciplinærforseelser i forhold til dommerne ved de almindelige domstole (artikel 107, stk. 1, i lov om de almindelige domstoles organisation og artikel 97, stk. 1 og 3, i lov om højesteret),
  - den ikke har sikret uafhængighed og upartiskhed for højesterets disciplinærkammer, som det tilkommer at kontrollere de afgørelser, der træffes i disciplinærsager mod dommerne [artikel 3, nr. 5), artikel 27 og artikel 73, stk. 1, i lov om højesteret, sammenholdt med artikel 9a i lov om det nationale råd for retsvæsenet],
  - den har overdraget formanden for højesterets disciplinærkammer en skønsbeføjelse til at nominere disciplinærdomstolen i første instans i sager vedrørende dommere ved de almindelige domstole (artikel 110, stk. 3, og artikel 114, stk. 7, i lov om de almindelige domstoles organisation), og dermed ikke har sikret, at disciplinærsagerne behandles af en domstol, der er »oprettet ved lov«, og
  - den har overdraget justitsministeren beføjelsen til at udpege en disciplinærembedsmand for justitsministeren (artikel 112b i lov om de almindelige domstoles organisation) og dermed ikke har sikret, at disciplinærsagerne mod dommere ved de almindelige domstole behandles inden for en rimelig frist, og idet den har fastsat, at foranstaltninger i forbindelse med udpegelse af en forsvarer og dennes varetagelse af forsvaret ikke har opsættende virkning på afviklingen af disciplinærsagen (artikel 113a i lov om de almindelige domstoles organisation), og at disciplinærdomstolen gennemfører disciplinærsagen selv i den pågældende tilsagte dommers eller dennes forsvarers lovlige forfald (artikel 115a, stk. 3, i lov om de almindelige domstoles organisation), og dermed ikke har sikret retten til forsvar for de anklagede dommere ved de almindelige domstole, ogat Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 267, stk. 2 og 3, TEUF, idet
  - den har tilladt, at retternes beføjelse til at forelægge Domstolen anmodninger om præjudicielle afgørelser begrænses af muligheden for at indlede en disciplinærsag.
- 2) Republikken Polen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

### Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

For det første har Kommissionen hvad angår overtrædelsen af artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU anført, at de omtvistede bestemmelser, i) gør det muligt at kvalificere indholdet i retslige afgørelser som disciplinærforseelser, ii) ikke sikrer uafhængighed og upartiskhed for højesterets disciplinærkammer, som det tilkommer at kontrollere de afgørelser, der træffes i disciplinærsagerne, iii) overdrager formanden for højesterets disciplinærkammer en skønsbeføjelse til at nominere disciplinærdomstolen i første instans i sager vedrørende dommere ved de almindelige domstole, og dermed sikrer de ikke, at disciplinærsagerne behandles af en domstol, der er »oprettet ved lov«, iv) sikrer ikke, at disciplinærsagerne mod dommere ved de almindelige domstole behandles inden for en rimelig frist, og de sikrer heller ikke retten til forsvar for de anklagede dommere.

For det andet har Kommissionen vedrørende overtrædelsen af artikel 267, stk. 2 og 3, TEUF anført, at de omtvistede nationale bestemmelser tillader, at retternes beføjelse til at forelægge Domstolen anmodninger om præjudicielle afgørelser begrænses af muligheden for at indlede en disciplinærsag.

# RET TEN

**Rettenns dom af 24. september 2019 – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings mod Kommissionen**

(Sag T-586/14 RENV) <sup>(1)</sup>

**(Dumping – import af solcelleglas med oprindelse i Kina – artikel 2, stk. 7, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 1225/2009 [nu artikel 2, stk. 7, litra b) og c)], i forordning (EU) 2016/1036] – status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår – begrebet »væsentlig forvrejning af virksomhedernes produktionsomkostninger og økonomiske situation« – skattefordele – åbenbart urigtigt skøn)**

(2019/C 413/45)

Processprog: engelsk

## Parter

Sagsøger: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (Anhui, Kina) (ved advokat Y. Melin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

Intervenant til støtte for sagsøgte: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (Tschernitz, Tyskland) (ved advokat R. MacLean)

## Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 470/2014 af 13. maj 2014 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af solcelleglas med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2014, L 142, s. 1).

## Konklusion

- 1) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 470/2014 af 13. maj 2014 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af solcelleglas med oprindelse i Folkerepublikken Kina annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd's omkostninger, med undtagelse af omkostningerne i forbindelse med interventionen.
- 3) GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd's omkostninger i forbindelse med interventionen.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 372 af 20.10.2014.



**Rettens dom af 24. september 2019 – Luxembourg og Fiat Chrysler Finance Europe mod Kommissionen**(Forenede sager T-755/15 og T-759/15) <sup>(1)</sup>

*(Statsstøtte – støtte gennemført af Luxembourg – afgørelse, der erklærer en støtte uforenelig med det indre marked og ulovlig og kræver tilbagesøgning heraf – skatteafgørelse (tax ruling) – fordel – armslængdeprincippet – selektiv karakter – formodning – konkurrencebegrænsning – tilbagesøgning)*

(2019/C 413/46)

Processprog: engelsk

**Parter**

*Sagsøger i sag T-755/15:* Storhertugdømmet Luxembourg (først ved D. Holderer og T. Uri, derefter ved T. Uri, som befuldmægtigede, først bistået af advokaterne D. Waelbroeck, S. Naudin og A. Steichen, derefter af D. Waelbroeck og A. Steichen)

*Sagsøger i sag T-759/15:* Fiat Chrysler Finance Europe (Luxembourg, Luxembourg) (ved solicitor J. Rodríguez samt advokaterne G. Maisto og M. Engel)

*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen (ved P.-J. Loewenthal og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

*Intervenient til støtte for sagsøgerne:* Irland (i sag T-755/15 først ved E. Creedon, G. Hodge og A. Joyce, derefter ved G. Hodge, M. Browne og A. Joyce og endelig ved A. Joyce og J. Quaney, som befuldmægtigede, bistået af P. Gallagher og M. Collins, SC, samt barristers B. Doherty og S. Kingston, og i sag T-759/15 først ved E. Creedon, G. Hodge, K. Duggan og A. Joyce, derefter ved G. Hodge, K. Duggan, M. Browne og A. Joyce og endelig ved A. Joyce og J. Quaney, som befuldmægtigede, bistået af M. Collins og P. Gallagher, SC, samt barristers S. Kingston og B. Doherty)

**Sagens genstand**

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2016/2326 af 21. oktober 2015 om statsstøtte SA.38375 (2014/C ex 2014/NN) iværksat af Luxembourg til fordel for Fiat (EUT 2016, L 351, s. 1).

**Konklusion**

- 1) Sag T-755/15 og T-759/15 forenes med henblik på dommen.
- 2) Europa-Kommissionen frifindes.
- 3) Storhertugdømmet Luxembourg bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger i sag T-755/15.
- 4) Fiat Chrysler Finance Europe bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger i sag T-759/15.
- 5) Irland bærer sine egne omkostninger.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 59 af 15.2.2016.

---

**Retten dom af 24. september 2019 – Nederlandene m.fl. mod Kommissionen****(Forenede sager T-760/15 og T-636/16) <sup>(1)</sup>**

**(Statsstøtte – støtte gennemført af Nederlandene – afgørelse, der erklærer en støtte ulovlig og uforenelig med det indre marked og kræver tilbagesøgning heraf – skatteafgørelse (tax ruling) – afregningspriser – beregning af beskatningsrundlaget – armlængdeprincippet – fordel – referenceordning – medlemsstaternes procesautonomi og skattemæssige autonomi)**

(2019/C 413/47)

Processprog: engelsk

**Parter**

*Sagsøger i sag T-760/15:* Kongeriget Nederlandene (først ved M. Bulterman, B. Koopman, M. de Ree og M. Noort, derefter ved M. Bulterman, M. de Ree og M. Noort, som befuldmægtigede)

*Sagsøgere i sag T-636/16:* Starbucks Corp. (Seattle, Washington, De Forenede Stater) og Starbucks Manufacturing Emea BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne S. Verschuur, M. Petite og M. Stroungi)

*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen (i sag T-760/15 først ved P-J. Loewenthal og B. Stromsky, derefter ved P-J. Loewenthal og F. Tomat, som befuldmægtigede, og i sag T-636/16 ved P-J. Loewenthal og F. Tomat, som befuldmægtigede)

*Intervenient til støtte for sagsøgeren i sag T-760/15:* Irland (først ved E. Creedon, G. Hodge, K. Duggan og A. Joyce, derefter ved G. Hodge, A. Joyce, K. Duggan, M. Browne og J. Quaney, som befuldmægtigede, bistået af M. Collins, P. Gallagher, SC, samt barristers B. Doherty og S. Kingston)

**Sagens genstand**

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2017/502 af 21. oktober 2015 i statsstøttesag SA.38374 (2014/C ex 2014/NN) Nederlandenes statsstøtte til Starbucks (EUT 2017, L 83, s. 38).

**Konklusion**

- 1) Sag T-760/15 og T-636/16 forenes med henblik på dommen.
- 2) Kommissionens afgørelse (EU) 2017/502 af 21. oktober 2015 i statsstøttesag SA.38374 (2014/C ex 2014/NN) Nederlandenes statsstøtte til Starbucks annulleres.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kongeriget Nederlandene, Starbucks Corp. og Starbucks Manufacturing Emea BV afholdte omkostninger.
- 4) Irland bærer sine egne omkostninger.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 59 af 15.2.2016.

**Retten dom af 24. september 2019 – HSBC Holdings m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-105/17) <sup>(1)</sup>

**(Konkurrence – karteller – sektoren for rentederivater i euro – afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 – manipulation af referencesatserne på interbankmarkederne EURIBOR – udveksling af fortrolige oplysninger – konkurrencebegrænsende formål – samlet og vedvarende overtrædelse – bøder – grundbeløb – afsætningens værdi – artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 – begrundelsespligt)**

(2019/C 413/48)

Processprog: engelsk

**Parter**

*Sagsøger:* HSBC Holdings plc (London, Det Forenede Kongerige), HSBC Bank plc (London) og HSBC France (Paris, Frankrig) (ved K. Bacon, QC, barrister D. Bailey, barrister, solicitor M. Simpson og advokaterne Y. Anselin og C. Angeli)

*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen (ved M. Farley, B. Mongin og F. van Schaik, som befuldmægtiget, bistået af barrister B. Lask)

**Sagens genstand**

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand dels om delvis annullation Kommissionens afgørelse C(2016) 8530 endelig af 7. december 2016 om en procedure efter artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag AT.39914 – Euro Interest Rate Derivatives), og dels en ændring af størrelsen af den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt.

**Konklusion**

- 1) Artikel 2, litra b), i Kommissionens afgørelse C(2016) 8530 endelig af 7. december 2016 om en procedure efter artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag AT.39914 – Euro Interest Rate Derivatives) annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc og HSBC France bærer deres egne omkostninger.
- 4) Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 112 af 10.4.2017.

---

**Retten dom af 20. september 2019 – FVE Holýšov I m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-217/17) <sup>(1)</sup>

*(Statsstøtte – markedet for elektricitet produceret fra vedvarende kilder – foranstaltninger, der fastsætter en minimumstilbagekøbspris for elektricitet produceret fra vedvarende kilder, eller som udbetaler en præmie til producenter af denne elektricitet – ændring af de oprindelige foranstaltninger – afgørelse, som erklærer støtteordningen forenelig med det indre marked efter den indledende undersøgelsesfase – artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF – modtagere af støtten og modtagernes aktionærer – berettiget forventning – statsmidler – Kommissionens kompetence til at undersøge foranstaltningernes forenelighed med andre bestemmelser i EU-retten end dem, som omhandler statsstøtte)*

(2019/C 413/49)

Processprog: engelsk

**Parter**

*Sagsøgere:* FVE Holýšov I s. r. o. (Prag, Den Tjekkiske Republik) og de 27 øvrige sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget til dommen (ved advokaterne A. Reuter, H. Wendt, C. Bürger, T. Christner, W. Schumacher, A. Compes og T. Herbold)

*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen (ved L. Armati, P. Němečková og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

*Intervenienter til støtte for sagsøgte:* Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller, O. Serdula og L. Dvořáková, som befuldmægtigede), Kongeriget Spanien (først ved A. Gavela Llopis, derefter ved A. Rubio González og S. Centeno Huerta, som befuldmægtigede), Republikken Cypern (ved E. Symeonidou og E. Zachariadou, som befuldmægtigede), Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová og M. Kianička, som befuldmægtigede)

**Sagens genstand**

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 7827 endelig af 28. november 2016 om statsstøtte SA.40171 (2015/NN), fremme af fremstilling af elektricitet fra vedvarende energikilder, hvoraf et resumé blev offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende (EUT 2017, C 69, s. 2).

**Konklusion**

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) FVE Holýšov I s. r. o. og de 27 øvrige sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget til dommen, bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Spanien, Republikken Cypern og Den Slovakiske Republik bærer deres egne omkostninger.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 202 af 26.6.2017.

**Rettenns dom af 24. september 2019 – Rumænien mod Kommissionen**(Sag T-391/17) <sup>(1)</sup>

*(Regler for institutionerne – europæisk borgerinitiativ – beskyttelsen af nationale og sproglige mindretal – fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed – delvis registrering – princippet om kompetencetildeling – ikke åbenbart uden for Kommissionens lovgivningsmæssige beføjelse – begrundelsespligt – artikel 5, stk. 2, TEU – artikel 4, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 211/2011 – artikel 296 TEUF)*

(2019/C 413/50)

Processprog: rumænsk

**Parter**

*Sagsøger:* Rumænien (først ved R. Radu, C.-M. Florescu, E. Gane og L. Lițu, derefter ved C.-M. Florescu, E. Gane, L. Lițu og C.-R. Canțâr, som befuldmægtigede)

*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen (ved H. Krämer, L. Radu Bouyon og H. Stancu, som befuldmægtigede)

*Intervenient til støtte for sagsøgte:* Ungarn (ved M. Fehér, G. Koós og G. Tornyai, som befuldmægtigede)

**Sagens genstand**

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2017/652 af 29. marts 2017 om forslaget til borgerinitiativ »Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe« (EUT 2017, L 92, s. 100).

**Konklusion**

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Rumænien bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 3) Ungarn bærer sine egne omkostninger.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 269 af 14.8.2017.

---

**Retten dom af 24. september 2019 – Printeos m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-466/17) <sup>(1)</sup>

*(Konkurrence – karteller – det europæiske marked for standard-katalogkonvolutter og specialtrykte konvolutter – afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF – delvis annullation som følge af tilsidesættelse af begrundelsespligten – ændringsafgørelse – forligsprocedure – bøder – grundbeløb – ekstraordinær tilpasning – loft på 10 % af den samlede omsætning – artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 – princippet ne bis in idem – retssikkerhed – berettiget forventning – ligebehandling – kumulering af sanktioner – proportionalitet – rimelighed – fuld prøvelsesret)*

(2019/C 413/51)

Processprog: spansk

**Parter**

Sagsøgere: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Spanien), Printeos Cartera Industrial, SL (Alcalá de Henares), Tompla Scandinavia AB (Stockholm, Sverige), Tompla France (Fleury-Mérogis, Frankrig) og Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH (Leonberg, Tyskland) (ved advokaterne H. Brokelmann og P. Martínez-Lage Sobredo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castilla Contreras, F. Jimeno Fernández og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede)

**Sagens genstand**

Søgsmaal anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med principal påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse C(2017) 4112 final af 16. juni 2017 om ændring af Kommissionens afgørelse C(2014) 9295 final af 10. december 2014 vedrørende en procedure efter artikel 101 [TEUF] og artikel 53 i EØS-aftalen (AT.39780 – Konvolutter), og subsidiær påstand om nedsættelse af den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt.

**Konklusion**

- 1) Kommissionen frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 318 af 25.9.2017.

**Retten dom af 24. september 2019 – US mod ECB**(Sag T-780/17) <sup>(1)</sup>

*(Personalesag – ansatte i ECB – bedømmelsesrapport 2016 – årlig revision af vederlag og bonus – afslag på at ændre en tidsbegrænset kontrakt til en tidsubegrænset kontrakt – begrundelsespligt – åbenbart urigtigt skøn)*

(2019/C 413/52)

Processprog: fransk

**Parter**

Sagsøger: US (ved advokaterne L. Levi og A. Blot)

*Sagsøgt:* Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved F. von Lindeiner og M. Rötting, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wagenbauer)

### Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF og på artikel 50a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol med påstand dels om annullation af sagsøgerens bedømmelsesrapport for 2016 og af afgørelsen om årlig revision af vederlag og bonus for 2016, dels om erstatning af det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af disse retsakter.

### Konklusion

- 1) Den Europæiske Centralbank frifindes.
- 2) US betaler sagsomkostningerne.

(<sup>1</sup>) EUT C 52 af 12.2.2018.

### Retten dom af 24. september 2019 – Crédit mutuel Arkéa mod EUIPO – Confédération nationale du Crédit mutuel (Crédit Mutuel)

(Sag T-13/18) (<sup>1</sup>)

*(EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket Crédit Mutuel – absolutte registreringshindringer – beskrivende karakter – mangel på fornødent særpræg – fornødent særpræg opnået ved brug – kontrasøgsmål – artikel 7, stk. 1, litra b), og c), i forordning (EU) 2017/1001 – artikel 59, stk. 1, litra a), og stk. 2, i forordning 2017/1001)*

(2019/C 413/53)

Processprog: fransk

### Parter

*Sagsøger:* Crédit mutuel Arkéa (Le Relecq Kerhuon, Frankrig) (ved advokaterne A. Casalonga, L. Codevelle og C. Bercial Arias)

*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

*Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten:* Confédération nationale du Crédit mutuel (Paris, Frankrig) (ved advokaterne B. Moreau-Margotin og M. Merli)

### Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. november 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1724/2016-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Crédit Mutuel Arkéa og Confédération nationale du Crédit mutuel.

### Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 8. november 2017 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1724/2016-5) annulleres, for så vidt som det herved konkluderes, at det anfægtede varemærke som følge af den brug, der er gjort deraf, har fået fornødent særpræg for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det var beskrivende og manglede fornødent særpræg.

- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) EUIPO frifindes i kontrasøgsmålet.
- 4) Crédit Mutuel Arkéa bærer en tredjedel af sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af de af EUIPO og af Confédération nationale du Crédit mutuel afholdte omkostninger i forbindelse med hovedsagens behandling.
- 5) EUIPO bærer to tredjedele af sine egne omkostninger og betaler to tredjedele af de af Crédit Mutuel Arkéa afholdte omkostninger i hovedsagen.
- 6) Confédération nationale du Crédit mutuel bærer to tredjedele af sine egne omkostninger i hovedsagen og bærer sine egne omkostninger vedrørende behandlingen af kontrasøgsmålet.

---

(<sup>1</sup>) EUT C 94 af 12.3.2018.

---

### Rettens dom af 24. september 2019 – VF mod ECB

(Sag T-39/18) (<sup>1</sup>)

*(Personalesag – ansatte i ECB – sagsøgerens bedømmelsesrapport – årlig revision af vederlag og bonus – afslag på at ændre en tidsbegrænset kontrakt til en tidsubegrænset kontrakt – begrundelsespligt – åbenbart urigtigt skøn – princippet om god forvaltning)*

(2019/C 413/54)

Processprog: engelsk

#### Parter

Sagsøger: VF (ved advokaterne L. Levi og A. Blot)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved F. von Lindeiner og D. Camilleri Podestà, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur)

#### Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF og på artikel 50a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, i det væsentlige med påstand dels om annullation af, for det første, afgørelsen om årlig revision af vederlag og bonus for 2016 og af, for det andet, afgørelsen om ikke at ændre sagsøgerens tidsbegrænsede kontrakt til en tidsubegrænset kontrakt, dels om erstatning af det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af disse retsakter.

#### Konklusion

- 1) Den Europæiske Centralbank frifindes.
- 2) VF betaler sagsomkostningerne.

---

(<sup>1</sup>) EUT C 112 af 26.3.2018.



**Rettens dom af 24. september 2019 – Fränkischer Weinbauverband eV mod EUIPO (Formen på en ellipsoidisk flaske)**(Sag T-68/18) <sup>(1)</sup>

*(EU-varemærker – ansøgning om tredimensionalt EU-mærke – formen på en rund, ellipsoidisk flaske, der flader ud for og bag – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)*

(2019/C 413/55)

Processprog: tysk

**Parter**

Sagsøger: Fränkischer Weinbauverband eV (Würzburg, Tyskland) (ved advokaterne L. Petri og M. Gilch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved W. Schramek, M. Fischer og D. Walicka, som befuldmægtigede)

**Sagens genstand**

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 4. december 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 413/2017-4) vedrørende en ansøgning om registrering af et tredimensionalt tegn, der udgøres af formen på en rund, ellipsoidisk flaske, der flader ud for og bag, som EU-varemærke.

**Konklusion**

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Fränkischer Weinbauverband eV betaler sagsomkostningerne.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 112 af 26.3.2018.

**Rettens dom af 24. september 2019 – Piaggio & C. mod EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Knallert)**(Sag T-219/18) <sup>(1)</sup>

*(EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en knallert – tidligere EF-design – ugyldighedsgrund – individuel karakter – andet helhedsindtryk – informeret bruger – artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – fortolkning, som er i overensstemmelse med artikel 6 i forordning nr. 6/2002 – ingen brug af et tidligere ikke-registreret nationalt tredimensionalt varemærke i det registrerede design – artikel 25, stk. 1, litra e), i forordning nr. 6/2002 – ingen uhjemlet brug af et værk, der er beskyttet af en medlemsstats ophavsretslovgivning, i det registrerede design – artikel 25, stk. 1, litra f), i forordning nr. 6/2002)*

(2019/C 413/56)

Processprog: italiensk

**Parter**

Sagsøger: Piaggio & C. SpA (Pontedera, Italien) (ved advokaterne F. Jacobacci, B. La Tella og B. Lucchetti)

*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini og J. Crespo Carrillo, som befuldmægtigede)

*Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten:* Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd (Taizhou City, Kina) (ved advokaterne M. Spolidoro, M. Gurrado, S. Vereá og M. Balestriero)

### **Sagens genstand**

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 19. januar 2018 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1496/2015-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Piaggio & C. og Zhejiang Zhongneng Industry Group.

### **Konklusion**

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Piaggio & C. SpA betaler sagsomkostningerne.

---

(<sup>1</sup>) EUT C 182 af 28.5.2018.

---

### **Rettens dom af 24. september 2019 – US mod ECB**

(Sag T-255/18) (<sup>1</sup>)

*(Personalesag – ansatte i ECB – tidsbegrænset ansættelseskontrakt – afslag på at ændre en tidsbegrænset ansættelseskontrakt til en tidsubegrænset ansættelseskontrakt – begrundelsespligt – åbenbart urigtigt skøn)*

(2019/C 413/57)

Processprog: fransk

### **Parter**

*Sagsøger:* US (ved advokaterne L. Levi og A. Blot)

*Sagsøgt:* Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved F. von Lindeiner og M. Rötting, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wagenbauer)

### **Sagens genstand**

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF og på artikel 50a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol med påstand dels om annullation af ECB's afgørelse om ikke at ændre sagsøgerens kontrakt til en tidsubegrænset ansættelseskontrakt, dels om erstatning af det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af denne afgørelse.

### **Konklusion**

- 1) Den Europæiske Centralbank frifindes.
- 2) US betaler sagens omkostninger.

---

(<sup>1</sup>) EUT C 231 af 2.7.2018.

**Rettens dom af 24. september 2019 – Volvo Trademark mod EUIPO – Paalupaikka (V V-WHEELS)**(Sag T-356/18) <sup>(1)</sup>

*(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket V V-WHEELS – de ældre EU-figurmærker og nationale figurmærker samt ikke-registrerede figurmærker VOLVO – relativ registreringshindring – lighed mellem tegnene – artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001)*

(2019/C 413/58)

Processprog: engelsk

**Parter**

Sagsøger: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Sverige) (ved advokat T. Dolde og solicitor M. Hawkins)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Bonne og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Paalupaikka Oy (Iisalmi, Finland)

**Sagens genstand**

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. marts 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1852/2017-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Volvo Trademark Holding et Paalupaikka.

**Konklusion**

- 1) Afgørelsen truffet den 21. marts 2018 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1852/2017-4) annulleres.
- 2) EUIPO betaler sagsomkostningerne, herunder de nødvendige omkostninger afholdt af Volvo Trademark Holding AB med henblik på sagens behandling for appelkammeret ved EUIPO.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 268 af 30.7.2018.

**Rettens dom af 20. september 2019 – Multifit mod EUIPO (real nature)**(Sag T-458/18) <sup>(1)</sup>

*(EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket real nature – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001)*

(2019/C 413/59)

Processprog: tysk

**Parter**

Sagsøger: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Tyskland) (ved advokaterne N. Weber og P. Gentili)

*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka og M. Fischer, som befuldmægtigede)

### Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 28. maj 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2650/2017-2) vedrørende registrering af ordmærket real nature som varemærke.

### Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 28. maj 2018 af Andet Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2650/2017-2) annulleres, for så vidt som den afslår registrering af ordtegnat real nature som EU-varemærke for tjenesteydelserne »reklame; marketing; organisatorisk og faglig rådgivning vedrørende franchisevirksomhed; mæglervirksomhed vedrørende økonomisk know-how (franchisevirksomhed)« i klasse 35 som omhandlet i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Multifit Tiernahrungs GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler to tredjedele af de af EUIPO afholdte omkostninger. Sidstnævnte bærer en tredjedel af sine omkostninger

---

(<sup>1</sup>) EUT C 319 af 10.9.2018.

### Rettens dom af 24. september 2019 – Zhadanov mod EUIPO (Scanner Pro)

(Sag T-492/18) (<sup>1</sup>)

*(EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket Scanner Pro – absolut registreringshindring – fornødent særpræg ikke opnået ved brug – artikel 7, stk. 3, i forordning (EU) 2017/1001)*

(2019/C 413/60)

Processprog: engelsk

### Parter

*Sagsøger:* Igor Zhadanov (Odessa, Ukraine) (ved advokat P. Olson)

*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved G. Sakalaitė-Orlovskienė, S. Palmero Cabezas og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

### Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. juni 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1812/2017-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnat Scanner Pro som EU-varemærke.

**Konklusion**

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Igor Zhadanov betaler sagsomkostningerne.

---

(<sup>1</sup>) EUT C 352 af 1.10.2018.

**Rettens dom af 24. september 2019 – Frankrig mod Kommissionen**

(Sag T-507/18) (<sup>1</sup>)

*(EGFL og ELFUL – udgifter, der er udelukket fra finansiering – udgifter afholdt af Frankrig inden for rammerne af det særlige program for bestemte regioner som følge af disses afsides beliggenhed og ø-karakter (POSEI) – ukorrekt regnskabsmæssig behandling af visse partier bananer (regnskabsårene 2013-2016) – fast finansiel korrektion)*

(2019/C 413/61)

Processprog: fransk

**Parter**

*Sagsøger:* Den Franske Republik (ved F. Alabrune, D. Colas, S. Horrenberger, A.-L. Desjonquères, A. Alidière og C. Mosser, som befuldmægtigede)

*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen (ved A. Lewis og J. Aquilina, som befuldmægtigede)

**Sagens genstand**

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/873 af 13. juni 2018 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2018, L 152, s. 29), for så vidt som Den Franske Republik heri pålægges en finansiel korrektion på 5 %, svarende til et samlet beløb på 1 945 435,39 EUR, hvad angår de foranstaltninger, der har overskriften »Anden direkte støtte – POSEI«, på grund af en »[u]korrekt regnskabsmæssig behandling af visse partier bananer« for regnskabsårene 2013-2016.

**Konklusion**

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Franske Republik betaler sagsomkostningerne.

---

(<sup>1</sup>) EUT C 392 af 29.10.2018.

**Rettens dom af 20. september 2019 – Reaktor Group mod EUIPO (REAKTOR)**(Sag T-650/18) <sup>(1)</sup>

*(EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket REAKTOR – absolut registreringshindring – manglende beskrivende karakter – fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), og c), i forordning (EU) 2017/1001 – direkte og konkret forhold til de af det ansøgte varemærke omfattede varer og tjenesteydelser)*

(2019/C 413/62)

Processprog: finsk

**Parter**

Sagsøger: Reaktor Group Oy (Helsinki, Finland) (ved advokat L. Laaksonen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved K. Kompari, som befuldmægtiget)

**Sagens genstand**

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. august 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2626/2017-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet REAKTOR som EU-varemærke.

**Konklusion**

- 1) Afgørelsen truffet den 27. august 2018 af Andet Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2626/2017-2) annulleres, for så vidt som appellkammeret herved meddeler afslag på sagsøgerens klage støttet på artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning 2017/1001.
- 2) EUIPO betaler sagsomkostningerne, herunder de nødvendige omkostninger afholdt af Reaktor Group Oy i forbindelse med sagens behandling for appellkammeret.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 16 af 14.1.2019.

**Rettens kendelse af 20. september 2019 – von Blumenthal m.fl. mod EIB**(Sag T-553/16) <sup>(1)</sup>

*(Personalesag – ansatte ved EIB – løn – årlig tilpasning af grundlønskalaen – beregningsmetode – bortfald af tvistens genstand – ufornuddent at træffe afgørelse)*

(2019/C 413/63)

Processprog: fransk

**Parter**

Sagsøgere: Henry von Blumenthal (Bergem, Luxembourg) og 369 andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til kendelsen (ved advokat L. Levi)

*Sagsøgt:* Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (ved T. Gilliams, G. Faedo og J. Klein, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

### Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF og på artikel 50a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol med påstand dels om annullation af de afgørelser, der er indeholdt i lønsedlerne for februar 2015 og de efterfølgende måneder, hvorved der på sagsøgerne sker anvendelse af afgørelsen fra EIB's bestyrelse af 16. december 2014 og af afgørelsen fra EIB's direktion af 4. februar 2015, samt af den artikel, som blev lagt på nettet den 6. februar 2015 og af informationsskrivelsen af 10. februar 2015, hvorved de ansatte blev underrettet om vedtagelsen af denne sidstnævnte afgørelse, dels om erstatning af det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som sagsøgerne angiveligt har lidt.

### Konklusion

- 1) Retten tager til efterretning, at Dominique Courbin hæver sagen.
- 2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse vedrørende det søgsmål, der er anlagt af Henry von Blumenthal og de øvrige sagsøgere, bortset fra Dominique Courbin, hvis navne er anført i bilaget.
- 3) Den Europæiske Investeringsbank betaler sagsomkostningerne.

---

(<sup>1</sup>) EUT C 279 af 24.8.2015 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-78/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

---

### Rettens kendelse af 24. september 2019 – TrekStor mod EUIPO – Beats Electronics (i.Beat jump)

(Sag T-746/17) (<sup>1</sup>)

*(EU-varemærker – fortabelsessag – tilbagetagelse af begæringen om fortabelse – ufornuddent at træffe afgørelse – artikel 137 i Rettens procesreglement – retsudgifter, som kunne undgås – artikel 139, litra a), i Rettens procesreglement)*

(2019/C 413/64)

Processprog: engelsk

### Parter

*Sagsøger:* TrekStor Ltd (Hong-Kong, Kina) (ved advokaterne O. Spieker, M. Alber og A. Schönfleisch)

*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (først ved E. Markakis og D. Walicka, som befuldmægtigede, derefter ved E. Markakis, A. Söder og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

*Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten:* Beats Electronics LLC (Culver City, Californien, De Forenede Stater) (ved advokat M. Petersenn og solicitor I. Fowler)

### Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. september 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2236/2016-4) vedrørende en fortabelsessag mellem Beats Electronics og TrekStor.

## Konklusion

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) TrekStor Ltd og Beats Electronics LLC bærer hver deres egne omkostninger og betaler hver halvdelen af de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger.
- 3) TrekStor og Beats Electronics betaler hver Retten 2 500 EUR i henhold til artikel 139, litra a), i Rettens procesreglement.

(<sup>1</sup>) EUT C 32 af 29.1.2018.

## Rettens kendelse af 24. september 2019 – TrekStor og Beats Electronics mod EUIPO – Beats Electronics et TrekStor (iBeat)

(Forende sager T-748/17 og T-770/17) (<sup>1</sup>)

*(EU-varemærker – ugyldighedssag – tilbagetagelse af begæringen om fortabelse – uforholdent at træffe afgørelse – artikel 137 i Rettens procesreglement – retsudgifter, som kunne undgås – artikel 139, litra a), i Rettens procesreglement)*

(2019/C 413/65)

Processprog: engelsk

## Parter

Sagsøger i sag T-748/17: TrekStor Ltd (Hong-Kong, Kina) (ved advokaterne O. Spieker, M. Alber og A. Schönfleisch)

Sagsøger i sag T-770/17: Beats Electronics LLC (Culver City, Californien, De Forenede Stater) (ved advokat M. Petersenn og solicitor I. Fowler)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (i sag T-748/17: først ved E. Markakis og D. Walicka, derefter ved E. Markakis, A. Söder og H. O'Neill, som befuldmægtigede, og i sag T-770/17: først ved A. Söder og D. Walicka, derefter ved A. Söder og K. Markakis og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sag T-748/17 for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Beats Electronics LLC (Culver City, Californien, De Forenede Stater) (ved advokat M. Petersenn og solicitor I. Fowler)

Den anden part i sag T-770/17 for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: TrekStor Ltd (Hong-Kong, Kina) (ved advokaterne O. Spieker, M. Alber og A. Schönfleisch)

## Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. september 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 2175/2016-4 og R 2213/2016-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Beats Electronics og TrekStor



**Konklusion**

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) TrekStor Ltd og Beats Electronics LLC bærer hver deres egne omkostninger og betaler hver halvdelen af de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger.
- 3) TrekStor og Beats Electronics betaler hver Retten 2 500 EUR i henhold til artikel 139, litra a), i Rettens procesreglement.

---

(<sup>1</sup>) EUT C 22 af 22.1.2018.

**Rettens kendelse af 24. september 2019 – TrekStor Ltd mod EUIPO – Beats Electronics (i.Beats jess)**

(Sag T-749/17) (<sup>1</sup>)

*(EU-varemærker – fortabelsessag – tilbagetagelse af begæringen om fortabelse – uforholdent at træffe afgørelse – artikel 137 i Rettens procesreglement – retsudgifter, som kunne undgås – artikel 139, litra a), i Rettens procesreglement)*

(2019/C 413/66)

Processprog: engelsk

**Parter**

Sagsøger: TrekStor Ltd (Hongkong, Kina) (ved advokaterne O. Spieker, M. Alber og A. Schönfleisch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (først ved E. Markakis og D. Walicka, derefter ved E. Markakis, A. Söder og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Beats Electronics LLC (Culver City, Californien, Forenede Stater) (ved advokat M. Petersenn og solicitor I. Fowler)

**Sagens genstand**

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. september 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2236/2016-4) vedrørende en fortabelsessag mellem Beats Electronics og TrekStor.

**Konklusion**

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) TrekStor Ltd og Beats Electronics LLC bærer hver deres egne omkostninger og betaler hver halvdelen af de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger.
- 3) TrekStor og Beats Electronics betaler hver Retten 2 500 EUR i henhold til artikel 139, litra a), i Rettens procesreglement.

---

(<sup>1</sup>) EUT C 22 af 22.1.2018.

**Kendelse afsagt af Rettens præsident den 13. september 2019 – Scandlines Danmark og Scandlines Deutschland mod Kommissionen****(Sag T-566/19 R)****(Begæring om foreløbige forholdsregler – statsstøtte – forlængelse af fristen – ingen interesse)**

(2019/C 413/67)

Processprog: engelsk

**Parter**

*Sagsøgere:* Scandlines Danmark ApS (København, Danmark) og Scandlines Deutschland GmbH (Hamborg, Tyskland) (ved advokat L. Sandberg-Mørch)

*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen (ved C. Georgieva-Kecsmar og S. Noë, som befuldmægtigede)

**Sagens genstand**

Begæring i henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF om udsættelse af den formelle undersøgelsesprocedure i statsstøttesag SA.39078 (2019/C) (ex 2014/N) – Danmark – Finansiering af den faste forbindelse over Femern Bælt (EUT 2019, C 226, s. 5).

**Konklusion**

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

**Sag anlagt den 10. september 2019 – ENIL Brussels Office m.fl. mod Kommissionen****(Sag T-613/19)**

(2019/C 413/68)

Processprog: engelsk

**Parter**

*Sagsøgere:* European Network on Independent Living Brussels Office (ENIL Brussels Office) (Bruxelles, Belgien), Validity Foundation (Budapest, Ungarn) og Center for Independent Living - Sofia (Sofia, Bulgarien) (ved advokaterne B. Van Vooren og Ł. Gorywoda)

*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen

**Sagsøgernes påstande**

- Den retsakt, hvorved Europa-Kommissionen har afslået at afbryde betalingsfristerne eller suspendere betalingerne i forbindelse med Indkaldelse af forslag BG16RFOP001-5 002 »Støtte til afinstitutionalisering af tjenesteydelser til ældre personer og personer med handicap« under prioritetsakse 5 »Social infrastruktur på regionalt plan« under det operationelle program »Regioner i vækst«, annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

### Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat tre anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at reglerne om søgsmålsret til at anfægte en ulovlig retsakt fra EU-institutionerne er diskriminerende på grundlag af handicap, sammenholdt med den grundlæggende ret til effektiv domstolsbeskyttelse.
  - Sagsøgerne har anført, at De Forenede Nationers konvention om rettigheder for personer med handicap giver hjemmel til et sagsanlæg fra en tredjepart, og at sagsøgerne er tilstrækkeligt repræsentative til at anlægge sag til forsvar af personer, der er ude af stand til at forsvare sig selv mod diskrimination, der følger af Kommissionens afgørelse om ikke at afbryde betalingsfristerne eller suspendere betalingerne i forbindelse med den omhandlede indkaldelse af forslag.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at den anfægtede retsakt påvirker retsstillingen for en klart identificeret persongruppe, der ikke er i stand til at repræsentere sig selv ved en ret. Dette anbringende er opdelt i de følgende to led:
  - Den anfægtede retsakt berører umiddelbart og individuelt en lukket gruppe på 1020 personer med handicap, som befinder sig i Bulgarien.
  - Den nævnte persongruppe er ude af stand til at repræsentere sig selv ved en ret.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Kommissionen ved at vedtage den anfægtede retsakt har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til for det første forordning (EU) 1303/2013<sup>(1)</sup>, og for det andet FN's konvention om rettigheder for personer med handicap og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

---

<sup>(1)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17.12.2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EUT 2013, L 347, s. 320).

### Sag anlagt den 26. september 2019 – Nike European Operations Netherlands og Converse Netherlands mod Kommissionen

(Sag T-648/19)

(2019/C 413/69)

Processprog: engelsk

### Parter

Sagsøgere: Nike European Operations Netherlands BV (Hilversum, Nederlandene) og Converse Netherlands BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne R. Martens og D. Colgan)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

### Sagsøgernes påstande

— Den anfægtede åbningsafgørelse, dvs. Kommissionens afgørelse af 10. januar 2019 om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i statsstøttesag SA.51284 (2018/NN) – [Nederlandene] – Mulig statsstøtte til Nike<sup>(1)</sup> annulleres i sin helhed.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

### Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, artikel 108, stk. 2, TEUF, artikel 1, litra d) og e), og artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015<sup>(1)</sup> om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 TEUF, artikel 41, stk. 1 og 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, princippet om god forvaltning og ligebehandlingsprincippet, idet der blev begået retlige fejl ved den foreløbige vurdering med hensyn til støttekarakteren af de anfægtede foranstaltninger.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, artikel 108, stk. 2, TEUF, artikel 296, stk. 2, TEUF, artikel 41, stk. 1 og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 TEUF, idet der ikke blev givet en tilstrækkelig begrundelse for konstateringen af, at de anfægtede foranstaltninger opfylder alle de kriterier, der skal være til stede, for at der er tale om statsstøtte, og navnlig hvorfor de skal anses for at være selektive.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF, artikel 41, stk. 1 og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 TEUF, idet den formelle undersøgelse er blevet indledt for tidligt og idet der blev givet en utilstrækkelig begrundelse for, at der foreligger statsstøtte, når der ikke var nogen vanskeligheder forbundet med at fortsætte den indledende undersøgelse.

<sup>(1)</sup> EUT 2019, C 226, s. 31.

<sup>(2)</sup> Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

### Sag anlagt den 30. september 2019 – Hasbro mod EUIPO – Kreativni Dogadaji (MONOPOLY)

(Sag T-663/19)

(2019/C 413/70)

*Stævningen er affattet på engelsk*

### Parter

Sagsøger: Hasbro, Inc. (Pawtucket, Rhode Island, De Forenede Stater) (ved barrister J. Moss)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Kreativni Dogadaji d.o.o. (Zagreb, Kroatien)

### Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Hasbro, Inc.

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket MONOPOLY – registreringsansøgning nr. 9 071 961

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. juli 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1849/2017-2)

**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

**Anbringender**

- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af sagsøgerens ret til en retfærdig rettergang.

---

**Sag anlagt den 9. oktober 2019 – Kerry Luxembourg mod EUIPO – Ornuia (KERRYMAID)****(Sag T-693/19)**

(2019/C 413/71)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Kerry Luxembourg Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokaterne A. von Mühlendahl og H. Hartwig)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Ornuia Co-operative Ltd (Dublin, Irland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Kerry Luxembourg Sàrl*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket KERRYMAID – registreringsansøgning nr. 10 083 251*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 23. juli 2019 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2473/2013-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som klagen indgivet af sagsøgeren over indsigelsesafdelingens afgørelse af 22. oktober 2013 i sag B 1 938 417 blev forkastet.
- Indsigelsen mod registrering af EU-varemærke KERRYMAID nr. 10 083 251 rejst af Ornuia Co-operative Ltd forkastes.

— EUIPO og Ornuo Co-operative Ltd, såfremt sidstnævnte intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

### **Anbringende**

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

---

### **Sag anlagt den 14. oktober 2019 – Teva Pharmaceutical Industries mod EUIPO (Moins de migraine pour vivre mieux)**

**(Sag T-696/19)**

(2019/C 413/72)

Processprog: engelsk

### **Parter**

*Sagsøger:* Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jerusalem, Israel) (ved advokaterne J. Bogatz og Y. Stone)

*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

### **Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO**

*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket Moins de migraine pour vivre mieux – registreringsansøgning nr. 17 942 393

*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 12. august 2019 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 778/2019-5)

### **Påstande**

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

### **Anbringende**

Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

---

**Sag anlagt den 14. oktober 2019 – Teva Pharmaceutical Industries mod EUIPO (Weniger Migräne. Mehr vom Leben)****(Sag T-697/19)**

(2019/C 413/73)

Processprog: engelsk

**Parter***Sagsøger:* Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jerusalem, Israel) (ved advokaterne J. Bogatz og Y. Stone)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket Weniger Migräne. Mehr vom Leben – registreringsansøgning nr. 17 942 400*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 12. august 2019 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 779/2019-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

**Anbringende**

Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

---

**Sag anlagt den 15. oktober 2019 – GV mod Kommissionen****(Sag T-705/19)**

(2019/C 413/74)

Processprog: fransk

**Parter***Sagsøger:* GV (ved advokat B.-H. Vincent)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- På denne sag skal anvendes en prioriteret procedure.

- Annullation af afgørelsen af 26. juli 2019 med ref. nr. R/213/19 med afslag på sagsøgerens ansøgning om bistand.
- Ansættelsesmyndigheden tilpligtes at træffe alle foranstaltninger til forflyttelse, som kan fjerne sagsøgeren fra GD EAC, idet den respekterer lønklassen og respekterer, at den faktiske placering af stillingen skal være i Bruxelles for at undgå, at sagsøgeren familiemæssigt eller privat lider skade.
- Kommissionen tilpligtes at betale et foreløbigt beløb på 13 018 EUR i erstatning for det økonomiske tab og på 250 EUR pr. dag fra den 1. februar 2018 fra dagen for afsigelsen af dommen i erstatning for det ikke-økonomiske tab.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i overensstemmelse med procesreglementet.

### Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 24 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«), af princippet om god forvaltning og af omsorgsplikten. Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at Kommissionen afslog hans ansøgning om bistand, at den ikke foretog nogen undersøgelsesforanstaltninger og at den behandlede hans ansøgning langsomt, bureaukratisk og uhensigtsmæssigt.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 12a, for så vidt som Kommissionen burde have kvalificeret de faktiske omstændigheder, som dannede grundlag for ansøgningen om bistand, som chikane.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 7. Sagsøgeren har foreholdt Kommissionen, at den ikke respekterede den nødvendige ligevægt mellem tjenestens interesse og den pågældende tjenestemands interesse.
4. Fjerde anbringende vedrørende artikel 270 TEUF og vedtægtens artikel 91. Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at Unionen har pligt til at erstatte den skade, der er forvoldt dens ansatte ved enhver ulovlighed begået i dens egenskab af arbejdsgiver, uden at det er nødvendigt at godtgøre eksistensen af en tilstrækkelig kvalificeret overtrædelse. Ifølge sagsøgeren er de faktiske omstændigheder, som danner grundlag for ansøgningen om bistand, ulovligheder begået i egenskab af arbejdsgiver, og de forpligter derfor Unionen til at erstatte de økonomiske og ikke-økonomiske tab, dvs. udgifterne til lægelig og juridisk bestand samt den lidelse, der er forvoldt i den omtvistede periode.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af artikel 6 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder med den begrundelse, at procedurerne vedrørende en ansøgning om forflyttelse ved sin karakter kalder på en hurtig afgørelse.

---

### Sag anlagt den 16. oktober 2019 – FF&GB mod EUIPO (ONE-OFF)

(Sag T-707/19)

(2019/C 413/75)

Processprog: italiensk

### Parter

Sagsøger: FF&GB Srl (Mantova, Italien) (ved advokat M. Locatelli)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)



**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO**

*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-figurmærket ONE-OFF – registreringsansøgning nr. 17 933 041

*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 12. august 2019 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 239/2019-5)

**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det fastslås, at varemærket ONE-OFF kan registreres som EU-varemærke for varer i klasse 18 og 25 som angivet i registreringsansøgning nr. 17 933 041.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

**Anbringender**

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af princippet om kohærens og af ligebehandlingsprincippet.

---

**Sag anlagt den 21. oktober 2019 – GW mod Revisionsretten**

(Sag T-709/19)

(2019/C 413/76)

*Processprog: fransk*

**Parter**

*Sagsøger:* GW (ved advokat J.-N. Louis)

*Sagsøgt:* Den Europæiske Revisionsret

**Sagsøgerens påstande**

- Annullation af afgørelsen af 22. maj 2019 fra Den Europæiske Revisionsret om afslag på ansøgningen om indbringelse af sagen for invaliditetsudvalget med henblik på en konstatering af udviklingen i sagsøgerens helbredstilstand og med henblik på en fastlæggelse af de nærmere retningslinjer for de lægelige kontroller efter invaliditet.
- Revisionsretten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

**Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter**

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 15 i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union med den begrundelse, at denne artikel blot fastsætter en mulighed, og ikke en forpligtelse, for institutionen til med bestemte mellemrum at undersøge en tjenestemand, der modtager invaliditetsydelse, for at sikre sig, at han stadig opfylder betingelserne for at oppebære denne ydelse.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af konklusion nr. 273/15 af 25. februar 2016 fra kollegiet af administrationschefer vedrørende den lægelige kontrol efter tilkendelse af invalidepension, for så vidt som det heri fastsættes, at institutionens læge undtagelsesvis kan acceptere en rapport udarbejdet af den behandlende læge eller udsætte kontrollen, hvis karakteren af den sygdom, som har givet anledning til invaliditeten, ikke begrundes en kontrol med henblik på at bedømme muligheden for en genoptagelse af arbejdet.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten. Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at institutionen var forpligtet til at tage hensyn til udtalelserne fra den behandlende læge og den rådgivende læge af 23. og 24. august 2017, fra psykologen af 26. september 2019 og fra den behandlende læge af 11. oktober 2019.

---

### Sag anlagt den 18. oktober 2019 – Ashworth mod Parlamentet

(Sag T-720/19)

(2019/C 413/77)

Processprog: fransk

#### Parter

Sagsøger: Richard Ashworth (Lingfield, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne A. Schmitt og A. Waisse)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

#### Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

Det fastslås:

- Sagen fremmes til realitetsbehandling.
- Om fornødent, og som foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse eller som foranstaltninger til bevisoptagelse, tilpligtes Europa-Parlamentet at fremlægge de udtalelser, som blev afgivet af Europa-Parlamentets juridiske tjeneste og som blev fremsat den 16. juli 2018 samt den 3. december 2018, med forbehold for den nøjagtige dato, men under alle omstændigheder før vedtagelsen af Europa-Parlamentets Præsidiiums afgørelse af 10. december 2018 om ændring af gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer (EUT 2018, C 466, s. 8).
- Den anfægtede individuelle afgørelse, meddelt sagsøgeren af kontoret for medlemmernes vederlag og sociale rettigheder i Europa-Parlamentets generaldirektorat for finanser vedrørende sagsøgerens rettigheder til hans supplerende pension (frivillig) i løbet af september 2019, annulleres på grundlag af artikel 263 TEUF, for så vidt som denne afgørelse gennemførte den særlige afgift på 5 % af det nominelle beløb for den supplerende pension (frivillig) til sagsøgeren, således som indført ved ovenfor nævnte afgørelse af 10. december 2018 fra Præsidiumet.
- Det fastslås, at Europa-Parlamentets Præsidiiums førnævnte afgørelse af 10. december 2018 ikke finder anvendelse i henhold til artikel 277 TEUF, for så vidt som den ændrer artikel 76 i gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer og navnlig for så vidt som den indfører en særlig afgift på 5 % af det nominelle beløb for de supplerende pensioner (frivillige), der forfalder til betaling fra den 1. januar 2019.

— Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

### Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende er, at Præsidiets manglende kompetence ratione materiae.
  - Dels er Præsidiets afgørelse af 10. december 2018 (herefter »Præsidiets afgørelse«) truffet i strid med statuten for Europa-Parlamentets medlemmer, vedtaget ved Europa-Parlamentets afgørelse af 28. september 2005, 2005/684/EF, Euratom (EUT 2005, L 262, s. 1) (herefter »statuten«). Præsidiets afgørelse er bl.a. i strid med bestemmelserne i statuttens artikel 27, som fastsætter, at »de erhvervede rettigheder« skal bevares.
  - Dels skaber Præsidiets afgørelse en skat ved at indføre en særlig afgift, der beløber sig til 5 % af det nominelle beløb for pensionen, selv om indførelse af en skat ikke henhører under Præsidiets kompetence ifølge artikel 223, stk. 2, TEUF.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af væsentlige formkrav.
  - Dels foreholdes Præsidiets, at det har vedtaget sin afgørelse uden at overholde de regler, der er fastsat i artikel 223 TEUF.
  - Dels er Præsidiets afgørelse utilstrækkeligt begrundet og tilsidesætter således den begrundelsespligt, der er fastsat i artikel 296, andet afsnit, TEUF, og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af de erhvervede rettigheder og af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
  - Dels tilsidesætter Præsidiets afgørelse de erhvervede rettigheder, der følger af såvel de generelle retsprincipper som af statuten, som udtrykkeligt fastsætter, at de bevares »i fuldt omfang« (artikel 27).
  - Dels tilsidesætter Præsidiets afgørelse princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, af ligebehandlingsprincippet og af princippet om forbud mod forskelsbehandling.
  - Dels er indgrebene i sagsøgerens rettigheder uforholdsmæssige i forhold til de formål, der forfølges med Præsidiets afgørelse.
  - Dels må det fastslås, at Præsidiets afgørelse ikke kan finde anvendelse på grund af tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og af princippet om forbud mod forskelsbehandling.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og om manglende gennemførelsesforanstaltninger.
  - Dels tilsidesætter Præsidiets afgørelse retssikkerhedsprincippet, for så vidt som den i strid med loven har retsvirkninger med tilbagevirkende kraft.
  - Dels tilsidesætter Præsidiets afgørelse retssikkerhedsprincippet, for så vidt som den har undladt at træffe gennemførelsesforanstaltninger.

**Rettens kendelse af 20. september 2019 – Trifolio-M m.fl. mod EFSA****(Sag T-675/18)** <sup>(1)</sup>

(2019/C 413/78)

*Processprog: engelsk*

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 25 af 21.1.2019.

**Rettens kendelse af 24. september 2019 – BigBen Interactive mod EUIPO – natcon7 (nacon)****(Sag T-287/19)** <sup>(1)</sup>

(2019/C 413/79)

*Processprog: engelsk*

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 220 af 1.7.2019.

**Kendelse afsagt af Rettens præsident den 20. september 2019 – CupoNation mod EUIPO (Cyber Monday)****(Sag T-494/19)** <sup>(1)</sup>

(2019/C 413/80)

*Processprog: tysk*

Rettens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

---

<sup>(1)</sup> EUT C 288 af 26.8.2019.

---







ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)  
ISSN 1725-2393 (papirudgave)



**Den Europæiske Unions Publikationskontor**  
L-2985 Luxembourg  
LUXEMBOURG

**DA**